

Číslo 2

Jaro 2023

Ročník šestnáctý

ZŠ TGM a MŠ

Dolní Bousov

Školní rok 2022/2023

Školák

*Rozhovor s paní
knihovnicí*

*Reportáž
z družiny*

*Převážně
nevážně*

*Talentovky
První pololetí*

*Velikonoční
kvíz*

*Volba
prezidenta*

Obsah:

Co se v naší škole děje	str.3-4
Poprvé v historii! Talentovky	str. 5-7
Bez čeho by byl tvůj život nuda?	str. 7
Velký rozhovor s paní knihovnicí	str. 8-10
Školákova poradna	str. 11
Reportáž z družiny	str. 12
Rozhovor s paní uč. Mejzlíkovou	str. 13-14
Očima teenager – Volba prezidenta	str. 14-15
Jak se chovat v divadle	str. 16-17
První pololetí	str. 17-18
Pololetní vysvědčení v číslech	str. 19
Rychlorozhovor	str. 20
Den s barborou Rytinovou.....	str. 21
Extra dotazník.....	str. 22
Sedm pádů, Devět pravidel.....	str. 23
Zeptali jsme se za vás	str. 23-24
S kým si povídali naši obrozenci	str. 24-27
Báječná dvojka	str. 27
Typografická pravidla	str. 28-29
Škola plná talentů	str. 29
Nepatří do školy	str. 30
Otazníky, Kdyby.....	str. 31
Z pohledu malých dětí	str. 32
Ex libris, Čtenářský dotazník.....	str. 33
Super hodina.....	str. 34
Příslloví, přísloví – copak nám napoví?	str. 34
Velikonoce. Máte v tom jasno?	str. 35
Velikonoční kvíz	str. 36

Naši milí čtenáři Školáka,

dostalo se vám do rukou nové jarní číslo našeho časopisu. Po dlouhé době se nám podařil zázrak. Jarní číslo vychází skutečně na jaře! A máte se na co těšit! Čekají na vás vám už známé rubriky, z nichž asi největším lákadlem je velký rozhovor s paní knihovnicí Trískovou, v rubrice Poprvé v historii si můžete přečíst velmi zajímavý článek o talentových zkouškách, nebo se seznámíte s názory teenagerů na volbu prezidenta. Nově vám nabízíme zajímavou reportáž ze školní družiny, pro divadelní nadšence přinášíme článek o tom, jak se správně chovat v divadle, či zajímavý popis dne paní učitelky Barbory Rytinové. Rozhovor poskytl našim redaktorům i paní učitelka Mejzlíková a pan učitel Truhlička. I paní kuchařky se vám svěřily se svými kuchařskými zvyky. Mnohé z vás zaujmou určitě typografická pravidla, která vám přiblížil Matěj Havelka. Blíží se Velikonoce a ani my jsme na ně nezapomněli. Čeká vás zábavný testík, různé kvízy a vtipy. Určitě se zasmějete nad stránkou nazvanou Převážně nevázně. Mnohé zaujme anketa věnovaná pololetnímu vysvědčení a zajímavé grafy. Milovníky literatury dozajista potěší rozhovory obrozenců. Prostě, máte se na co těšit. Tak až si venku sednete s nanukem nebo zmrzlinou, můžete si vzít do ruky i náš časopis. Krásné počtení na jarním sluníčku vám přejí všichni redaktori našeho báječného časopisu!

IM

Co se ti v životě nesplnilo?	str. 36
Školák slaví 15 let.....	str. 37-40
Převážně nevázně	str. 41
Pobavte se se Školákem	str. 42-44

Co se v naší škole děje...

Všichni
berou ohled
na čas, jen
čas na
nikoho.

*německé
příслови*

Prales

Žáci 2.A se učili o lidském těle. Seznamovali se s podmínkami pro život. Mezi ně patří v první řadě dýchání kyslíku. Ten vyrábějí zelené rostliny. Na naší Zemi jsou pralesy, kterým se říká plíce Země. A takový prales se žáci rozhodli společně namalovat a moc si to užili.

Jana Aimiehinor

Olympiáda v německém jazyce

Žákyně 9.B **Markéta Hrušková** reprezentovala naši školu 20.3. na Olympiádě z německého jazyka. Akce se konala na Gymnáziu Dr. Pekaře v Mladé Boleslavi. Markéta skončila na 4. místě v kategorii 8. a 9. ročníků základních škol. Náplní soutěže byl poslech, popis obrázků a konverzace s porotou. Téma nebyla předem známa, soutěžící museli reagovat na dotazy poroty. Hodnotila se samozřejmě také výslovnost.

Mgr. Kateřina Sobotková

Lyžařský kurz 2023

Od 12. února strávili někteří žáci naší školy týden na lyžařském výcviku v Krkonoších.

Robotika v naší škole – co je nového

„Nová informatika“ pro nás není pouze pojem a cosi navíc, co je třeba zařadit do výuky. Schopnost nacházet a řešit úkoly kolem sebe s cílem jejich řešení sdělit někomu, kdo je vykoná za nás, se ukazuje jako významná dovednost a kompetence pro život v 21. století. Robotika rozvíjí u žáků jemnou motoriku, kreativitu při hledání alternativních řešení, jejich tvůrčí schopnosti, představivost i fantazii. Mimo to si žáci při práci ve skupinách zdokonalují své sociální a komunikační dovednosti, učí se sdílet myšlenky a zpětně hodnotit svou činnost a postupy. Pokud se žáci učí vzájemně, předá-

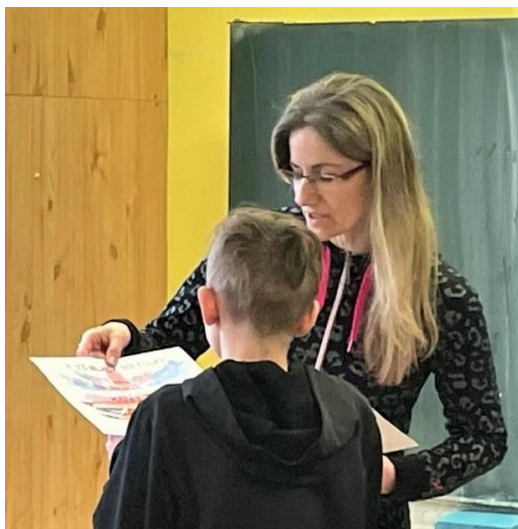

vají své zkušenosti, učí menší děti – pak je to pro nás pedagogy úžasná práce a radost. Pojdme si společně hrát a zároveň rozvíjet své dovednosti pro tvoření lepší budoucnosti. Dětem jsme představili poslední přírůstky do rodiny našich robotů – Blue-Bot a Pro-Bot, roboty navržené pro 1. stupeň ZŠ. Žáci 9. ročníků převzali pedagogické vedení třetáků a čtvrtáků. A byli skvělí. 😊

Mgr. Vendula Budínová

Karneval

V pátek 24.2.2023 se konal karneval 2. a 3. tříd. Děti se převlékly do masek a šly si do haly zatančit. Na úvod jim připravily krásnou rozcvičku žákyně šestých tříd. K tanci jim zajistil hudbu spolu se žáky 9.A pan učitel Kužel. Za výzdobu celého prostoru děkujeme paní učitelce Roxerové a žákům pátých tříd. Při různých soutěžích si to všichni žáci moc užili. *Jana Aimiehinor*

Dů jů spík Inqlíš? Ví dů!

I v letošním školním roce proběhlo krajské kolo olympiády v anglickém jazyce. Tentokrát se soutěžilo v konverzačních tématech. Z naší školy se této konverzační soutěže zúčastnili čtyři žáci: Klára Bizoňová (7.A), Matěj Rapáč (7.A), Karolína Švandová (9.B) a Filip Teichmann (9.B). Soutěžilo se ve dvou kategoriích – I. A (žáci 6. a 7. ročníku) a II. A (žáci 8. a 9. ročníku), v každé kategorii soutěžilo 28 žáků. Dlouhých pět hodin jsme čekali na výsledek. Ale stál za to! Nejlépe se umístil **Matěj Rapáč**. Obsadil krásné 3. místo. Z druhé kategorie se umístil nejlépe **Filip Teichmann**, který obsadil 8. místo. Všem účastníkům blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci.

Mgr. Vlastislav Kopecký

Poprvé v historii!

Jak se dostat na uměleckou školu

ANEKDOTA

O talentových zkouškách na střední umělecké školy

Své poznatky, postřehy a zážitky z talentových zkoušek vám přinášejí žákyně letošní 9.A, Kateřina Pánková a Karolína Švandová, které dělaly začátkem ledna přijímací zkoušky na umělecké obory. Jak zjistíte z jejich vyprávění, nestačí mít talent, ale zkouškám předchází mnohaletá příprava na uměleckých školách i spousta času věnovaného tomuto oboru doma. Jak se říká, nic není zadarmo. A na uměleckých školách to platí stoprocentně. Přijímací řízení je velmi tvrdé a nekompromisní. Navíc výsledky nelze ohodnotit počtem bodů, takže uchazeči nikdy nevědí, jak a čím se porotě zavděčit.

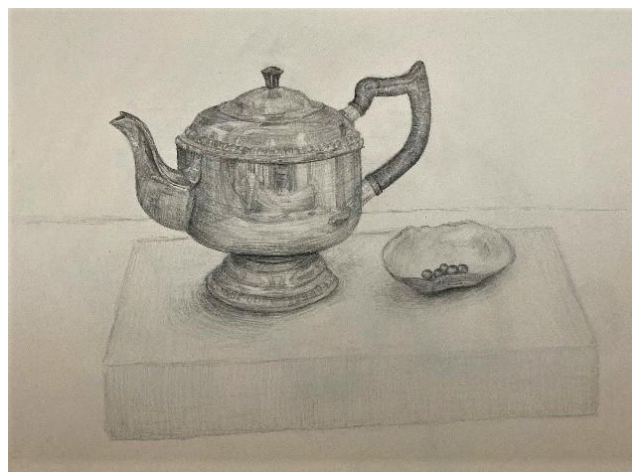
S Kájou jsme 3. a 4. ledna dělaly talentové zkoušky na střední umělecké školy, které jsme si vybraly. Častokrát slyšíme, že na střední umělecké školy chodí jen lidi se špatnými známkami a že radši, než na uměleckou školu, bychom měly jít třeba na gympl, protože po umělecké škole z nás nic nebude. Taky jsme si několikrát vyslechly to, že talentové zkoušky jsou úplně jednoduché, že by to dal každý. Opravdu to není pravda. Když podáte přihlášku na střední uměleckou školu, přijímačky z matematiky a češtiny neděláte, dělají se tzv. talentové zkoušky, ale docela dost škol má k těmto talentovým zkouškám ještě všeobecný přijímací test, kde se čeština i matematika objevit může. Většina středních uměleckých škol má v požadavcích tzv. domácí práce, které si na den talentových zkoušek máte přinést a komise tyto domácí práce oboduje, mnohdy se za domácí práce dá získat stejný počet bodů jako třeba za kresbu na místě, takže se vyplatí si dát záležet a začít si domácí práce připravovat včas. Na velké části uměleckých škol se při talentových zkouškách kreslí hlavně zátiší (předměty položené na nějakém stole), zátiší na většině školách chtějí abyste kreslili tužkou, někde si můžete vybrat mezi tužkou a přírodním uhlím. Záleží na vybraném oboru, ale častokrát se kreslí či maluje něco na zadané téma. Spoustu uměleckých škol má ještě pohovor, kde se vás ptají třeba na vašeho oblíbeného umělce, na jakých výstavách jste byli, proč o ten obor máte zájem atd. Do konce ledna většinou školy pošlou, kdo má kolik bodů z talentovek, oficiální výsledky ale přijdou až začátkem února. Každý deváták má možnost přihlásit se na dvě umělecké školy a popřípadě na dvě školy s obyčejnými přijímačkami z matematiky a češtiny.

Kačka a Kája

Hlásila jsem se na Střední uměleckoprůmyslovou školu v Hořicích, na obor užitá malba a na Střední uměleckou školu designu v Lysé nad Labem, obor grafický design. Do Hořic jsem dělala talentovky

3. ledna. Po příchodu do budovy školy mě čekalo odevzdání domácích prací, dostala jsem číslo, pod kterým jsem se celý den podepisovala. Celý den jsem byla ve skupině, kde nás bylo asi 15. Po odevzdání prací nás čekal všeobecný přijímací test. Na test bylo 40 minut a bylo tam 20 otázek, které byly, upřímně, úplně jiné, než všichni říkali. Po testu, z kterého jsem neměla vůbec dobrý pocit nás čekala kresba zátiší, na kterou jsme měli dvě hodiny. Po kresbě byla asi hodinová pauza na oběd. Následně byla za úkol malba zátiší, na kterou byly také dvě hodiny. Po malbě následoval poslední úkol, kresba na téma pohyb. Z těchto talentovek jsem moc dobrý pocit neměla. Hned druhý den ráno jsem jela na talentovky do Lysé nad Labem. Po příjezdu k ateliéru jsem odevzdala domácí práce a dostala barevný náramek s číslem, pod kterým jsem se opět celý den podepisovala. Na každé šatně byl pověšený náramek s nějakou barvou a já měla jít do šatny s barvou mého náramku. Bylo tam asi 7 skupin po 15. Měla jsem to štěstí, že jsem byla ve skupině se dvěma holčínama, s kterými jsem se znala už z přípravného kurzu. Po asi hodinovém čekání, než přijdou všichni, si pro nás přišla paní učitelka, se kterou jsme šli do třídy, kde na nás na stole už čekal papír se zadáním. Před námi byl zmačkaný papír a čekala nás perokresba, na kterou bylo 50 minut. Nesměli jsme používat mobil a hodiny v místnosti nebyly, takže když nám učitelka řekla, že nám zbývá posledních 5 minut, všichni zpanikařili. Dalším úkolem bylo podle toho zmačkaného papíru před námi namalovat nějakou abstrakci. Měli jsme na to opět 50 minut a málokdo to stihl. Po těchto dvou úkolech nás učitelka odvedla do ateliéru, kde na nás čekalo zátiší. Na zátiší byly dvě hodiny, ale předmětů tam bylo hodně a kreslilo se na papír velikosti A1, takže co jsem koukala k ostatním, tak to stihla asi jen jedna holčina a zbytek to nestihl. Každopádně jim tam nevádí, když to není celé hotové. Oni potřebují vidět, že umíme znázornit každý ten předmět, takže já jsem udělala od každého předmětu aspoň část. Po kresbě zátiší jsme museli rychle přeběhnout do jiného ateliéru, kde čekaly dvě modelky, které jsme měli nakreslit přírodním uhlím, na to jsme měli hodinu a 45 minut. Z celého dne jsem měla o dost lepší pocit než z Hořic, ale bylo nanič, že jsme nestíhali přebíhat do těch ateliérů na čas, takže jsme neměli vůbec pauzu na oběd.

Kačka

Kresby:

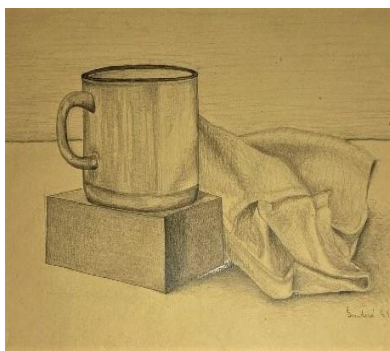
Zátiší s vázou, čajová konvice – Kateřina Pánková

Konvice s lahví, zátiší s hnkem – Karolína Švandová

Hlásila jsem se na Střední odbornou školu multimediálních studií v Poděbradech, obor multimediální tvorba. Talentovky jsem dělala 4. ledna. Čekal mě krátký osobní pohovor, kresba zátiší a počítačová zkouška. Pohovor probíhal dobře. Říkala jsem učitelům o svých zájmech, ptali se mě na otázky jako: Kde se vidíš za 5 let, proč bych chtěla studovat na jejich škole atd. Také jsem jim ukazovala své domácí práce, ale ty nebyly povinné. Potom jsem šla kreslit zátiší. Měla jsem z toho celkem dobrý pocit. Kreslila jsem typické zátiší – nařasenou látku, láhev, konvičku na čaj a krabičku. Potom ale přišla počítačová zkouška. Úplně jsem zpanikařila, ale snažila jsem se získat co nejvíce bodů. Odcházela jsem s dobrým pocitem.

Kája

Nakonec jsme se obě dostaly na své vysněné školy. Těm z vás, kteří přemýšlíte nad uměleckou školou, přejeme to nejlepší. Určitě začněte s přípravou co nejdříve, hlavně s tvorbou domácích prací.

Bez čeho by byl tvůj život nuda?

Každý z nás potřebuje k životu něco jiného. Někdo sport, někdo domácího mazlíčka, jiným by zase chyběly knihy, někdo potřebuje k životu umění a tvoření, tak jako děvčata z předchozího článku. Jak to mají moji stejně staří kamarádi? Cestou do školy jsem se na to tedy svých kamarádů zeptal.

Jako první mi odpověděla žákyně 1.B **Nikol Hýsková**: Můj život by byl nuda bez kamarádů, protože se na ně těším každý den do školy.

Do školy s námi šel i **Lukáš Soběslav**. Lukáš by se nudil bez kamarádů, protože je s nimi zábava, vymýšlíme různé hry a jsme venku.

Lukášův starší bratr **Matěj Soběslav** z 5.B mi dal zase jinou odpověď: “Nedokážu si představit svět bez koní. Mám je rád, starám se o ně a jezdím na nich.”

Cestou do školy jsme vyzvedli i **Martina a Járu Adamovy**. Martin (3.B) mi odpověděl, že by jeho život byl nuda bez tabletu, protože na něm rád hraje hry, i když ví, že by na něm neměl být moc dlouho.

Nejvíce mě potěšila odpověď kamaráda **Járy Adama** ze 6.A: “Nudil bych se bez svého kamaráda Fandy Vlka.”

V šatně jsem potkal spolužačku ze 6.A **Terezu Adolfovou** a ta mi řekla, že by byla nešťastná, kdyby na světě nebyly motorky. Tereza totiž jezdí mini Motocup. A jezdí s číslem 17.

V naší třídě jsem se zeptal ještě svých dvou spolužáků – **Matyáše Nekoly** a **Johany Kosinové**. A Matyáš mi odpověděl, že by nemohl žít bez tučňáků, protože to jsou jeho nejoblíbenější zvířata.

Pak jsem se zeptal ještě **Johany Kosinové** a ta mi odpověděla, že by jí bylo smutno bez zvířátek, protože je má moc ráda.

František Vlk

Velký rozhovor s paní knihovnicí Olinkou Třískovou

Paní Olinka Třísková bydlí v Dolním Bousově, vystudovala Vyšší odbornou školu informačních služeb, je vdaná a má dvě děti. Je zaměstnaná jako knihovnice v Městské knihovně v Dolním Bousově. Je milá, vždy usměvavá a umí poradit. Protože je vidět, že má svoji práci ráda, nejvíce otázek padlo právě na její zaměstnání a na věci, které se toho týkají. Kromě toho mě ale zajímalo i to, co dělá ve volném čase a třeba také jaké je její nejoblíbenější jídlo...

Čím jste si přála jako malá být? Byla mezi vašimi přáními i profese knihovnice?

Chtěla jsem být zdravotní sestrou, ale kvůli ekzému mi to nebylo doporučeno.

Jak jste se k práci knihovnice dostala?

Náhodou... Po střední škole jsem si marně vybírala vysokou školu. Věděla jsem, že již dál nechci pokračovat ve studiu ekonomie, vlastně mi to poradili spolužáci. Všichni ode mne zvesela opisovali čtenářský deník, protože jsem byla v naší třídě asi jediný čtenář, a tak se mne jen tak mezi řečí zeptali, proč vlastně nejdu studovat něco kolem knih, a tak jsem začala hledat vhodnou školu.

Jaké školy jste v životě studovala a musela jste kvůli této konkrétní práci vystudovat nějakou speciální školu?

Po základní škole jsem čtyři roky navštěvovala

obchodní akademii. Po maturitě jsem si vybrala obor, který se týkal knih – Vyšší odbornou školu informačních služeb – obor Služby knihoven. Líbilo se mi, že součástí studia byla i půlroční praxe v oboru.

Co vás na práci knihovnice nejvíce baví a naopak nebaví?

Baví mě každodenní kontakt se čtenáři, dětskými i dospělými. Úplně nadšená nejsem z každodenního zakládání vrácených knih zpět do regálů a přerovnávání rozházených knih po nezbedných čtenářích.

Čím vás čtenáři vaší knihovny potěší a nebo naopak naštvou?

Čtenáři mě potěší každou svou návštěvou, také svými tipy na knihy, které v knihovně nemáme. Naštvat mne dokážou jen výjimečně...

Jaký je podle vás zájem o knihy v Dolním Bousově a okolí? Máte hodně registrovaných čtenářů? Jaká věková skupina čtenářů je největší?

Zájem o knihy je velký, dokonce k nám dojíždějí i čtenáři z Mladé Boleslavi a okolních vesnic. Všichni jsou nadšení z prostor, ve kterých naše knihovna sídlí. Nejvíce je zaregistrovaných dětských čtenářů.

Je důležité, aby lidé četli? A proč?

Čtení vnímám jako terapii. Psychologickými průzkumy je dokázáno, že čtení snižuje stres a že čtení románů zvyšuje empatii a pomáhá zlepšovat mezilidské vztahy, tato tvrzení můžu z vlastní zkušenosti potvrdit.

Co si myslíte o audioknihách?

Audioknihy jsou skvělým prostředkem, jak "číst" během jízdy autem. Já si je ráda pouštím při žehlení a vaření.

Jste příznivcem e-knih?

E-knihy nevyhledávám, celý den pracuji na počítači, takže večer by mě už nenapadlo otevřít další soubor, i když by obsahoval poutavou knihu.

Která kniha se podle vás povedla opravdu dobře zfilmovat?

Nadchla mne filmová adaptace knihy Kde zpívají raci, viděla jsem ji během dovolené v Amsterdamu v anglickém znění s holandskými

titulky. Po příjezdu domů jsem si ještě jednou musela přečíst knižní předlohu, protože konec filmu se mi zdál o dost otevřenější než v knize.

Měla jste ve škole ráda povinnou četbu?

A psala jste ráda čtenářský deník?

Povinnou četbu jsem měla opravdu ráda, rozšířila mi mé čtenářské obzory. Vyučující českého jazyka, zejména na střední škole, mi dokonce doporučovali i knihy navíc a díky jejich péči jsem přečetla opravdu zajímavé knihy v ten správný čas. Pamatuji si, jak jsem si pyšně odnášela Zbabělce od Škvoreckého a jak spolužáci omdlávali, co to zase táhnu za bichli. Čtenářský deník si píši stále, i když v jiné podobě než dříve. Bavilo mne si ke knize vždy dohledávat nějaké zajímavosti a už na střední škole jsem si z knih vypisovala různé citáty, a to dělám vlastně stále, jen si citáty píši na záložky ze záložkodeníku, který nahradil školní čtenářské deníky.

Jaká je vaše nejoblíbenější kniha? A proč?

Nejoblíbenější knihu nemám, protože se nedokážu rozhodnout jen pro jednu. Všechny mé oblíbenice bych vám nezvládla vyjmenovat, mám jich plnou knihovnu. ☺

Jakou knihu byste doporučila, kdybyste měla přesvědčit zarytého nečtenáře, aby to alespoň zkusil?

Taková univerzální kniha není, každý čtenář je jedinečný a je pro něho vhodného něco jiného. Kdo má chuť se z nečtenáře stát čtenářem, tak může zkusit přijít za mnou do knihovny a věřím, že společně tu vhodnou knihu objevíme, i když to třeba nebude zrovna ta první, kterou si vezme do ruky.

Máte svého nejoblíbenějšího spisovatele?

Který ze spisovatelů to je?

Odpovím stejně jako u nejoblíbenější knihy, jednoho nej nemám, ale nikdy mne nezklame kniha od Haruki Murakamiho, Margaret Atwoodové, Petry Soukupové, Petry Dvořákové, Chimamandy Ngozi Adichieové....a takhle bych mohla vyjmenovávat dál a dál.

S jakým spisovatelem (žijícím nebo i zemřelým) byste se ráda osobně setkala a na co byste se ho zeptala?

Díky své práci jsem se osobně setkala s mnohými spisovateli, ať už to bylo při jejich návštěvě knihovny nebo při jiné příležitosti. Po přečtení knihy *Zahrada* bych se ale ráda znovu setkala s Petrou Dvořákovou, moc by mne zajímalo, co ji inspirovalo k napsání právě této knihy.

Dočtete každou knihu až do konce, přestože se vám nelíbí?

Dříve jsem žádnou knihu neodložila, maximálně jsem ji dala na chvíli stranou a po nějakém čase jsem se k ní zase vrátila. V poslední době jsem se ale naučila pravidlo 100 stran, když mne kniha nepohltní do sté stránky, tak ji s klidem odložím.

Najde se v bousovské knihovně nějaká kniha, kterou byste doporučila jak dětem, tak i dospělým?

V posledních dnech jsme v knihovně propadli knize *Chlapec, krtek, liška a kůň*. Je to kniha, která pohladí po duši děti i dospělé.

Chodila jste do školní jídelny? Jaké jídlo vám opravdu nechutnalo a jaké jste měla ráda?

Jaké je Vaše nejoblíbenější jídlo nyní?

Školní jídelny jsem navštěvovala, zbožňovala jsem rajskou omáčku s kolínky, zato dušenou mrkev nesnáším dodneška. Dnes si nejvíce pochutnám na rýžových jídlech – rizoto, čína...

Máte ráda zvířata?

Zvířata jsou skvělí společníci, zejména při čtení, neptají se vás pořád, když už bude večer a jsou ráda, že se chvíli nehýbete a můžou "číst" na gauči spolu s vámi.

Sama jste navštěvovala ZŠ TGM v Dolním Bousově. Na jakého učitele ze základní školy nejvíce vzpomínáte?

Nedá se zapomenout na pana učitele Bernarta, zejména na jeho brilantní trik se žvýkačkou, a paní učitelku Sůvovou, která nám otevřela literární svět.

Máte ráda cestování? Pokud ano, dáváte přednost lenošení u moře nebo máte raději aktivní dovolenou? A upřednostňujete Českou republiku nebo zahraničí?

Cestuji ráda, ale z lenošení u moře jsem zoufalá, raději si sbalím batoh, nasednu na autobus, vlak a vyrazím na celý den pryč. Ráda se toulám po České republice a jednou za čas si ráda rozšířím své obzory i v zahraničí...

Dostala se mně informace, že chystáte příměstský tábor. Prozradíte nám, kdy proběhne a na co se můžou účastníci tohoto tábora těšit?

Příměstský tábor v knihovně proběhne v druhém červencovém týdnu (od 10. 7.), již teď mohu prozradit, že se nebude jen číst, čekají nás hry, výlet, dramatizace literárního textu a celý týden bude spojovat hlavní myšlenka tábora – Jak vzniká kniha. Vyzkoušíme si roli spisovatele, ilustrátora, kreslíře komiksů... atd. Tábor je ve fázi příprav, věřím, že se vše podaří dotáhnout do správného konce.

Anik

Školáková poradna

Jak se nejlépe naučit nová slovíčka?

To je otázka, kterou jsem položila několika učitelům cizích jazyků a zeptala jsem se svých spolužáků, co vyhovuje jim a co by doporučili ostatním.

Alena Drázká, 7.B: Pořád si je číst dokolečka.

Vendelín Nechvátal, 5.B: Přes WocaBee.

Nikola Havlíková, 4.B: My máme takovou tabulku a vždycky si tam vyznačujeme, co nám jde a co nejde.

Filip Taichman, 9.B: Přechází si je a opakovat.

Karolína Barchánková, 6.A: Pořád si je opakuju dokola.

Ema Mertensová, 2.B: pomáhá mi, když je vidím napsaný a můžu si je číst.

Elena Pišová, 2.B: Když v učebnici jsou napsaná a já si je tam můžu číst. Tím se je učím.

Kristína Marušková, 7.A: Asi když je slyším.

Dominika Majerová, 6.A: Zakryji si ty český slova a ty anglický překládám do češtiny.

Adam Hercík, 6.B: Opakuju si je.

Valentína Pažoutová, 7.B: Něco si pamatuji z hodiny a pak si je procvičuji na WocaBee.

Kateřina Vozková, 6.B: Já se je nemusím učit, já je umím.

Šimon Janoušek, 7.B: Pořád před tím dnem, než se píše test, tak si je pročítám. A zkouším si je říkat.

Viktorie Ručková, 6.A: Že si to asi třikrát přečtu.

Eliška Sýkorová, 6.B: Já se je moc neučím, pamatuji si je ze školy.

A co radí internet?

- Vytvořte si kartičky.
- Procvičujte si je při procházce.
- Udělejte si seznam slovíček a pak je pište, říkejte si je a čtěte si je.
- Mějte je neustále na očích.

Anik

Helena Pánková, učitelka NJ: Já doporučuji Quizlet nebo WocaBee. Když člověk není líný, tak si vyrobí kartičky, ale na to já líná jsem. ☺ Pak si je opakovat častěji a je jedno jak. Já jsem si je psala a tím jsem se učila pravopis.

Zuzana Bártová, učitelka AJ: Dívat se na filmy a hodně číst v angličtině.

Barbora Rytinová, učitelka AJ: Co se mi osvědčilo, byly online aplikace, třeba Quizlet nebo WocaBee, ale také jako jsem se učila slovíčka já. Napsala jsem si je na lístečky v češtině a v angličtině, každé zvlášť, pak jsem si je tahala a musela je zodpovědět. Když jsem nevěděla, tak jsem je tam zase vracela, když jsem to řekla dobře, tak jsem je dávala na stranu. A takto jsem se učila. Někomu stačí zapisovat si do slovníčku a rozlišovat si to barvami. Každému, co vyhovuje. Za mě online cvičení nebo aplikace na mobil jako je třeba Duolingo a podobně, nebo pak kartičky.

Vlastislav Kopecký, učitel AJ: Za mě koukat se na filmy v angličtině.

Jana Bušková, učitelka na 1. stupni: Záludná otázka, protože každému vyhovuje něco jiného. Takže na to není jednoznačná odpověď. Někomu vyhovuje, když to slyší, někomu, když to vidí, a někomu písemná forma. Nedokážu říct jednu metodu.

Reportáž z družiny

Velká část z nás navštěvovala v období prvních let školní docházky družinu. Už je to přece jen dávno. Pojďme se připomenout, jaké to bylo. Jak jsme tam trávili čas? Bylo to jiné? Domluvil jsem si schůzku v oranžové družině, kterou vede paní vychovatelka Marta Olbrichová.

Po obědě se děti jednotlivě přesouvají do družiny. Nejprve mají volnější program a teprve když se jich sejde větší množství, začnou s nějakou společnou činností. Snahou je dětem čas ve družině vyplnit, a to buď hrou, četbou, tvořením, malováním nebo posloucháním pohádek. Za pěkného počasí tráví děti čas venku.

Tematicky se mnohdy činnost zaměří na událost nebo svátek, který se blíží. Děti téma s paní vychovatelkou rozebírají, baví se o zvycích, které se k události vážou a často i vyrábějí něco, co je s tématem spojené. V době mé návštěvy měly v plánu vyrábět karnevalovou masku. Výrobky si děti odnášejí domů nebo jsou vystaveny v družině.

Čas ve družině rychle utíká, děti si pak zpravidla vyzvedávají rodiče, případně je paní vychovatelka uvolní na kroužky, na které jsou děti přihlášeny.

Já sám na družinu vzpomínám rád. Líbilo se mi tam, nikdy nebyla nuda. A myslím si, že se toho od doby, co jsem do družiny chodil, moc nezměnilo. Výhodou družiny je to, že se tam scházejí děti z různých tříd, najdou si nové kamarády, dozví se mnoho věcí, pobaví se.

Mates

Během své návštěvy jsem se zeptal dětí, které družinu v současnosti navštěvují, jak se jim tam líbí a co je nejvíce baví.

Líbí se mi vytváření věcí, ale nejvíce mě baví kreslení. (Vilém Ryšlavý, 1.A)

Baví mě stavění stavebnic. (Natálie Richtrová, 1.A)

Rád si povídám s kamarády. (Antonín Škorpa, 3.A)

Družina se mi líbí hodně moc, baví mě tu úplně všechno i hraní s kamarády. (Matouš Kratochvíl, 1.A)

Ráda si hraju s hračkami. (Ema Pastorková, 1.A)

Rozhovor s paní učitelkou Pavlínou Mejzlíkovou

Na jakých školách jste studovala?

Gymnázium Jičín. Pedagogická fakulta
Západočeské univerzity Plzeň (geografie,
biologie).

Proč jste si vybrala zrovna tyto předměty?

Přírodopis mě vždycky bavil, zeměpis byl
můj maturitní předmět, tak jsem zkusila tento
obor i na přijímačkách.

Co vás při hodinách zeměpisu baví nejvíc?

„Cestování“ podle mapy a obrázků, ráda
bych vše viděla na vlastní oči, ale to se mi asi
nepovede.

Čím je pro vás zajímavá výuka přírodopisu?

Ráda učím biologii člověka a mineralogii.

Proč jste se rozhodla být právě učitelkou?

Vždycky jsem chtěla být učitelka, nejdřív ve
školce, pak na prvním stupni, pak na střední
škole.

A baví vás práce učitelky?

Baví, je to zajímavá práce, každý den je jiný.

Jak dlouho tuto práci děláte?

Učím již 27. rok.

Na kterých školách jste už učila?

Na Základní škole v Kopidlně.

Máte nějakou svoji „ulehčovací“ techniku během výuky?

Nějak si nemohu vybavit ulehčovací
techniku, pro mě odpočinek je krátké video.

Jaký je váš nejlepší a nejhorší zážitek z vaší učitelské praxe?

To si asi vůbec nevybavuji, nejhorší bývají
chvilky dohadování se s nepříjemnými žáky
a nejlepší je jakákoli legrace a prima diskuze.

Baví vás dělat s dětmi různé projekty?

Ano, to je super.

Kolik času musíte věnovat přípravě hodiny?

Jak kdy.... Někdy půl hodiny, jindy klidně více
dní než něco vymyslím a všechno si seženu.

Jak dlouho vám zabere oprava testů jedné třídy?

Podle velikosti testů a počtu žáků, je to zase
individuální – od půl hodiny po hodinu a půl.

V kolika třídách učíte?

Osm.

Věnovala jste se v dětství nějakým koníčkům?

Lyžování, aerobik, šití, pletení.

Zůstaly vám některé z nich? Nebo přibýly další?

Lyžování, procházky, kolo, cestování.

Bavil Vás jako žákyni přírodopis a zeměpis? Které předměty Vás bavily nejvíce? Které Vás naopak nebavily?

Milovala jsem výtvarku a tělák, neměla jsem
nikdy ráda fyziku.

Kam byste se chtěla podívat? Kde se vám nejvíc líbilo?

Já bych nejradši cestovala stále, každé místo má svá tajemství a atmosféru. Zbožňuji Paříž a celkově Francii, ale mám ráda i cestování po České republice a Rakousku s Itálií. Mají tam skvělou kávu a kuchyni.

Jaké je vaše nejoblíbenější zvíře?

Puma.

Máte doma nějaké zvíře?

Zvírátko doma nemám. Kdybych bydlela v rodinném domě, určitě bych si pořídila psa.

Existuje nějaké zvíře, kterého se bojíte?

Asi bych se nechtěla setkat s anakondou.

Bojíte se něčeho?

Bojím se vždy o svoji rodinu a přátele.

Eliška

Očima teenagerů – Volba prezidenta

Během ledna probíhaly volby nového prezidenta. V prvním kole voleb bylo osm kandidátů, do druhého kola postoupili kandidáti Andrej Babiš a Petr Pavel. Po celou dobu to bylo docela těsné, ale nakonec zvítězil Petr Pavel. My osobně jsme fandily panu Petru Pavlovi, takže jsme rády, že to takhle dopadlo. Zajímá vás, jak vnímali volbu prezidenta naši spolužáci? Čtěte, je to zajímavé.

Co říkáš nově zvolenému prezidentovi?

Sára Sedláčková, 9.A – Jsem ráda, že to vyhrál Petr Pavel.

Pěťa Kindlová, 9.A – Dobrý, vypadá solidně.

Míša Švorcová, 9.B – Petr Pavel mi přijde lepší než Miloš Zeman a myslím si, že bude lepším prezidentem.

Filip Teichmann, 9.B – Jsem rád, že vyhrál Petr Pavel.

Jirka Veselý, 8.B – Podle mě bude dobrý prezident, je sympatický.

Bára Pitrová, 8.B – Je sympatický, pravdomluvný.

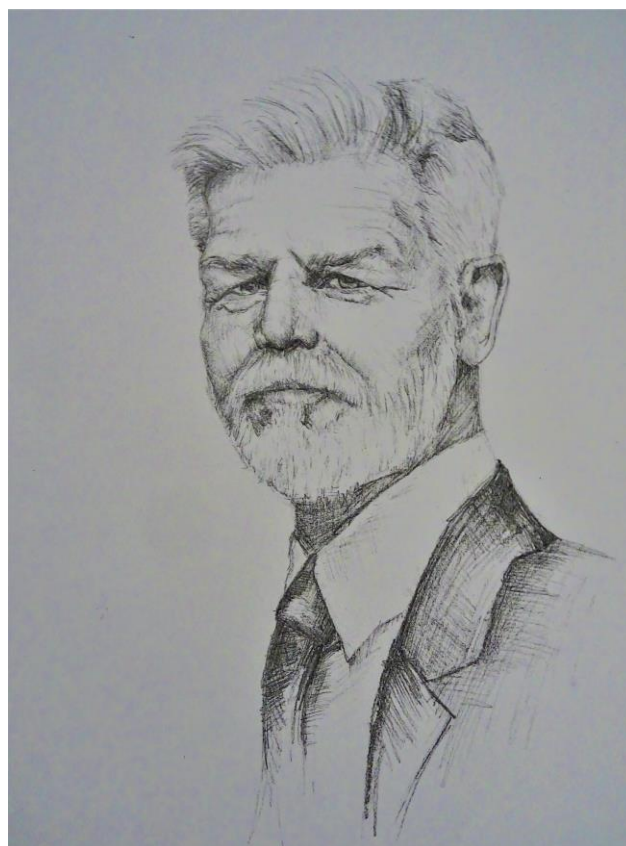
Lukáš Stejskal, 7.A – Paráda, generál je super.

Ondřej Sýkora, 7.B – Je lepší než Babiš.

Samuel Kaniak, 6.B – Hrůza.

Veronika Buřešová, 7.B – Myslím si, že bude lepší než Babiš.

Tomáš Prokurát, 6.A – Je rozumný a neukazuje emoce.

Vít Sobotka, 6.A – Bude to dobrý president.

Vojta Nagy, 7.A – Je to frajer.

Kryštof Šourek, 6.B – Je to borec.

Jaké vlastnosti by podle vás prezident měl mít?

Nela Bendlová, 9.A – Měl by být čestný a pravdomluvný.

Přemysl Kynčl, 9.A – Měl by mít zkušenosti.

Markéta Hrušková, 9.B – Měl by se umět dohodnout (uzavírat kompromisy).

Adéla Matějková, 8.B – Měl by dobře reprezentovat zemi.

Ondra Dlask, 8.B – Měl by chránit obyvatele.

Matěj Rapáč, 7.A – Měl by mít zkušenosti a měl by umět chodit po schodech. 😊

Valentýna Pažoutová, 7.B – Úctu k lidem, být na ně hodný a snažit se s nimi vyjít.

Fanda Vlk, 6.A – Měl by být chytrý.

Eliška Sýkorová, 6.B – Měl by se k lidem chovat dobře.

Jaké vlastnosti by nikdy mít neměl a co by nikdy neměl dělat?

Adam Havelka, 6.A – Neměl by lhát a nedodržovat sliby.

Šimon Svatoš, 9.B – Neměl by okrádat stát.

Marcela Rýdlová, 9.B – Určitě by neměl lhát a podvádět či dělat ostudu našemu státu.

Vanessa Verecká, 9.A – Neměl by lhát.

Max Těšínský, 8.B – Neměl by mít vozíček.

Aneta Míčová, 7.A – Neměl by být vulgární.

Pavel Kouba, 7.A – Neměl by být alkoholik.

Kateřina Vozková, 6.B – Neměl by být protivný.

Měli jste mezi kandidáty nějakého svého favorita? A co se vám na něm líbilo?

Dan Dlask, 9.A – Petr Pavel, byl to voják, což je dobrý.

Míša Brandová, 9.A – Danuše Nerudová, má hezkého syna.

Petr Olbrich, 9.B – Babiš, zkušenosti.

Johana Pátková, 9.B – Nerudová, protože působí starostlivě, taková maminka prostě.

Sára Gáborová, 8.B – Babiš, protože nechtěl euro ani válku.

Michal Noha, 8.B – Bašta, mluví jen to svoje. 😊

Anežka Šťavíková, 7.A – Danuše Nerudová, líbilo se mi, jak byla jako jediná žena letos ve volbách a byla odhodlaná.

Sofie Musilová, 7.A – Danuše Nerudová, je vzdělaná a dokázala by naši zemi dobře reprezentovat v zahraničí.

Matěj Repš, 7.B – Bašta, nechtěl euro a nepodporoval LGBT.

Adam Lorenc, 7.B – Petr Pavel, je chytrý, rozumný, frajer.

Kája Barchánková, 6.A – Petr Pavel, je hezkej.

Matyáš Pešta, 6.A – Bašta, protože ví o tom, že máme krizi a měl plán.

Vít Noha, 6.B – Petr Pavel, líbí se mi, že neukazuje emoce. *Kája a Kačka*

Jak se chovat v divadle

Ne vždy se lidé chovají tak, jak by měli. Začíná to volbou nevhodného oblečení. Jde o kulturní událost, proto by lidé měli být slušně ustrojeni. Pokračuje to nevhodným chováním, jako je dávání nohou na sedadla, konzumace jídla v hledišti, povídání si při představení. Tohle všechno do divadla nepatří.

Při příchodu do divadla se v šatně s nikým nestrkáme, nepředbíháme, vyčkáme, až na nás vyjde řada. V šatně odložíme všechny nepotřebné věci. Je vhodné si také před představením dojet na toaletu, abychom uprostřed představení nevyrušovali. Poté se usadíme na svá místa a vyčkáme, než představení začne. Po celou dobu jsme potichu a nevyrušujeme. O přestávce můžeme vyčkat na místě, nebo se můžeme projít či se občerstvit v divadelním baru. Při prvním zvonění se vracíme na svá místa. Vracíme-li se na své místo, které je uprostřed řady, každému, kdo nás pouští, bychom měli poděkovat. Není nic horšího, když se přes sedící lidi derete dál. Po požádání by měli dotyční vstát a vybylsle měli projít otočení čelem k nim. Obracet se k lidem zády je považováno za velmi neslušné. Bohužel je to stále častým jevem. Po představení odměníme herce za jejich výkon potleskem. Poté si dojdeme pro své věci odložené v šatně a odcházíme domů. Milovníci divadla si domů odnášejí kromě kulturního zážitku také divadelní program.

A teď už nás čeká malá exkurze do znalostí o tom, jak se v divadle chovat:

- Víš, co máš udělat, když chceš jít na své místo, které je uprostřed řady?
- Může se v divadle jíst a pít?
- Jak se chováme u šatny?

Odpovídají žáci 8. B

Ema Urbanová

- Poprosit, aby si stoupili, a projít.
- Jo.
- Ohleduplně.

Pavel Kučera

- Najdeš si jiné místo, kde nikdo nesedí, nebo ho poprosíš a řekneš, že tam sedíš ty.
- Ne.
- Neničíme věci v šatně.

Sára Gáborová

- Projdu a řeknu jim "s dovolením".
- Potají, když to nikdo nevidí, tak jo.
- Slušně, neházíme tam banány atd.

Ondřej Dlask

- Skrčit se a jít rychle a omlouvat se při tom.
- Ne.
- Slušně a hlavně být v klidu.

Odpovídají žáci 9. B

Kačka Pánková

- Slušně poprosit, aby mě pustili.
- Myslím si, že pít ano, ale jíst asi úplně ne.
- Slušně asi.

Kája Švandová

- Prosím, s dovolením.
- Podle mě ne, přijde mi to neslušné vůči hercům a i ostatním divákům.
- Jako lidi.

Marcelka Rýdlová

- Čelem k lidem postupně projdu.
- Jen během pauzy, jinak ne, je to nezdvořilé.
- Počkáme, až na nás přijde řada, odevzdáme oděv, uschováme si kartičku s číslem tak, abychom ji neztratili a abychom si mohli oděv znovu vzít.

Samantha Majerová

- Poprosit, aby se trochu posunuli.
- Něco malého, aby nebyl rachot.
- Počkáme, až se na nás dostane řada.

Denisa Hovorková

- Říct s dovolením.
- Jíst asi ne, ale třeba pít ano.
- Slušně počkáme, až na nás dojde řada.

Johanka

Na co vzpomínáme? První pololetí.

**Jaká ta půlka roku byla?
Rychle nám uplynula!
Něco nového přinesla, něco dala,
vzpomínka nám na čas ten zůstala.**

První pololetí je za námi. Někomu uběhlo rychle, někomu se možná vlekle. Pro někoho bylo toto období velkou změnou. Předpokládám, že především pro žáky prvních tříd. Za půl roku se naučí číst, psát a počítat. Jsou na ně kladeny vyšší nároky i větší zodpovědnost.

I žáci šestých tříd zaznamenali určitý posun. Druhý stupeň vyžaduje více samostatnosti. Téměř na každý předmět je jiný vyučující a na hodiny se žáci přesouvají do jiných učeben.

Pro žáky devátých tříd je první pololetí dobrou pro zhodnocení jejich možností a rozhodování, jakou školu si zvolit, aby splnila jejich očekávání. Rozhodně to není jednoduché.

Každé období má své výhody a nevýhody, ale já jsem vždy rád, že se posunu dál a něco nového se dozvím. Myslím si, že to tak má asi většina žáků.

Jak vnímali události minulého pololetí a na co vzpomínají žáci naší školy?

Popis rostlinné buňky.
(Ema Miriam Bartková, 6.A)

Na to, že pro mě fyzika nebyla těžká. (Adam Hercík, 6.B)

Vzpomínám, že jsem se na nic neučila.
(Karolína Barchánková, 6.A)

Líbilo se mi, že jsem nastoupila do školy.
(Natálie Richtrová, 1.A)

Na to, že jsme se učili psát.
(Amálie Bartová, 1.B)

Vzpomínám na dobré známky.
(Viktorie Ručková, 6.A)

Že jsem nastoupila do školy.
(Klára Havelková, 1.B)

Vzpomínám na to, že omdlela spolužačka.
(Ondřej Kůna, 6.B)

Na vysvědčení.
(Veronika Písecká, 4.A)

Na to, že nám přibyla vlastivěda. Baví mě.
(Nela Havelková, 4.A)

Na to, jak jsme chodili s paní učitelkou ven.
(Zuzana Klimperová, 4.A)

Vybaví se ti nějaká vtipná hláška od žáka nebo od učitele?

Žák si v hodině nakreslil nevhodný obrázek na papírek, musí vysvětlit co to znamená a ze třídy se ozve: "To je dráček."
(Adam Hercík, 6.B)

Při suplování učitel pokáral žáka slovy: "Ano, máš žlutou kartu." (Veronika Písecká, 4.A)

"Tak určitě." (Zuzana Klimperová, 4.A)

V hodině vlastivědy zaznělo: "Přemyslovci vymřeli po moči."
(Nela Havelková, 4.A)

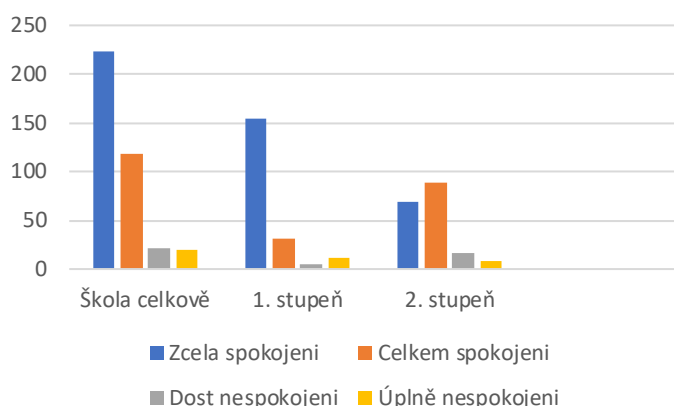
Jak se šestáci vyrovnali s přechodem na druhý stupeň? Jak to bylo s novými prvňáčky?

- V chillu. (Ema Miriam Bartková, 6.A)
- V pohodě. (Adam Hercík, 6.B)
- Docela dobře, znala jsem kamarády už ze školky. (Natálie Richtrová, 1.A)
- Šlo mi to dobře. (Amálie Bartová, 1.B)
- Dobře. (Klára Havelková, 1.B)
- Špatně. (Viktorie Ručková, 6.A)
- Krásně a je to k ničemu. (Ondřej Kůna, 6.B)

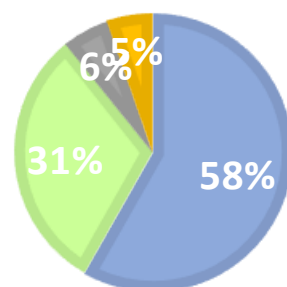
Ád'a

Pololetní vysvědčení v číslech

Spokojenost s pololetním vysvědčením podle počtu žáků

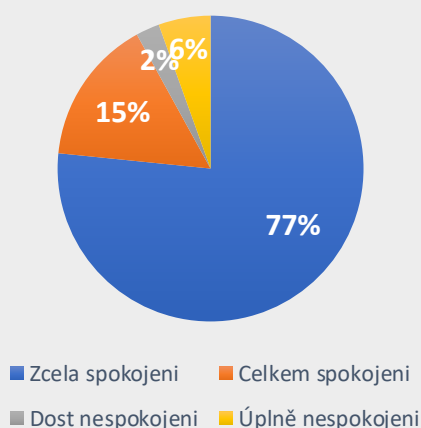

■ Zcela spokojeni ■ Celkem spokojeni
■ Dost nespokojeni ■ Úplně nespokojeni

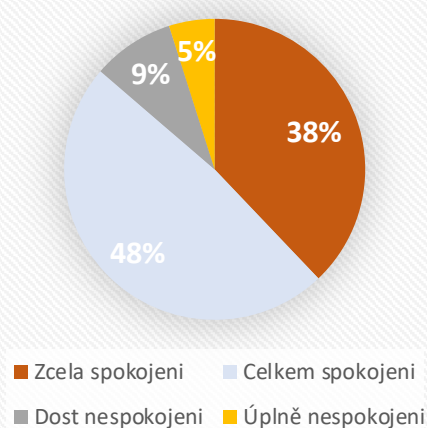

Spokojenost všech žáků školy s pololetním vysvědčením v %

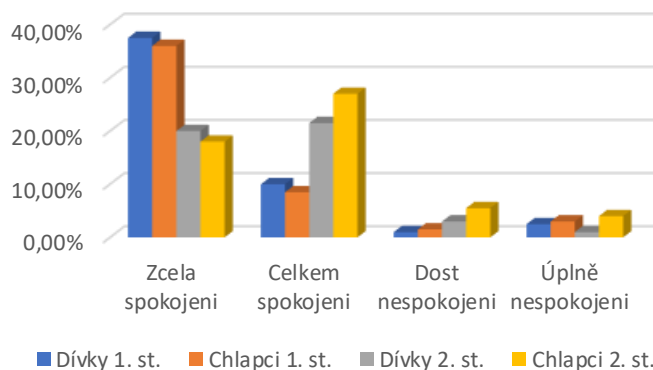
Spokojenost žáků 1. stupně v %

Spokojenost žáků 2. stupně v %

Spokojenost chlapců a dívek na 1. a 2. stupni vyjádřená v procentech

Celkový počet zúčastněných žáků: 383

Počet žáků 1. stupně: 201

Počet žáků 2. stupně: 182

Spokojenost – naše NEJ:

Žáci 1. tříd: 100% spokojenost

Zcela spokojeni: dívky 1. st.

Celkem spokojeni: chlapci 2. st.

Dost nespokojeni: chlapci 2. st.

Úplně nespokojeni: chlapci 2. st.

Nejspokojenější třídy na 2. stupni:

1. místo – 6.B, 2. místo – 9.B, 3. místo – 8.B

RYCHLOROZHovor

KUCHAŘKA versus KUCHAŘKA

Andrea Urbaníková

Romana Mušková

Odkud pocházíte?

Staré Místo.

Jste vyučená kuchařka?

Ano jsem.

Proč jste si vybrala právě toto povolání?

Už jako malou mě bavilo vařit a péct, takže jasná volba při výběru školy a mého budoucího zaměstnání.

Jak dlouho pracujete v kuchyni zdejší školy? Osm let.

Pracovala jste někde jinde?

Ano, také jako kuchařka v Tesco.

Baví vás vaše práce?

Ano.

Co vaříte doma nejčastěji?

Různé omáčky.

Co byste nikdy nesnědla?

Vnitřnosti, mořské plody.

Jaké je nejexotičtější jídlo, co jste jedla?

Chobotnice.

Které jídlo máte nejraději?

Od každého něco. 😊 Polévku špenátovou, hlavní chod – plněná panenka, sušená rajčata, americké brambory, moučník – kremeš.

Je něco, co byste neuměla uvařit?

Nevím. Zatím jsem se s tím nesetkala.

Máte nějaké koníčky?

Ano. Zahrada, vaření, pečení.

Jaký názor máte na chování dětí v jídelně?

Jsou ukřičené, neukázněné.

Odkud pocházíte?

Z Dolního Bousova.

Jste vyučená kuchařka?

Nejsem.

Proč jste si vybrala právě toto povolání?

Ráda vařím.

Jak dlouho pracujete jako kuchařka?

28 let.

Pracovala jste někde jinde?

Ano, v mateřské školce.

Baví vás vaše práce?

Ano.

Co vaříte doma nejčastěji?

Omáčky.

Co byste nikdy nesnědla?

Chobotnici.

Jaké je nejexotičtější jídlo, co jste jedla?

Asi krevety.

Které jídlo máte nejraději?

Kachna tamarind.

Je něco, co byste neuměla uvařit?

Asi ne.

Máte nějaké koníčky?

Četba knížek.

Jaký názor máte na chování dětí v jídelně?

Jsou slušné.

Eliška

Den s... Barborou Rytinovou

Jako u každého jiného člověka se i můj všední den liší od toho víkendového. Co se týče běžného pracovního dne, vstávám obvykle ve tři čtvrtě na sedm. Jestli znáte večerníček Jája a Pája, tak si každé ráno připadám jako děda Lebeda, který se vždy zahrabe do peřin a musí ještě chvilku „přemýšlet“. Na rozdíl od dědy ale musím vstát a začít fungovat, i když to jde často velmi těžce a vše mi trvá jednou tak dlouho. V těchto zimních měsících vždy vykouknu ven z okna ložnice a dívám se, zda napadl sníh. Někdy si všimnu i kolegů, kteří již pracují v hovorňě ve škole, nevěřicně kroucím hlavou a často přemýšlím, kdy museli vstávat oni. Poté se rychle přesouvám do koupelny, kde mě čeká ranní hygiena a následně se utíkám převléct. Těším se, až někdy bude školní den v pyžamu a nebudu muset vymýšlet, co si dnes na sebe obleču.

Zřejmě jako u většiny z vás následuje snídaně. Snídám lupínky s mlékem a připravuji si svačinu do školy. Všichni dobře víme, že nejhorší je hladový učitel, takže svačina nesmí chybět. Kolem půl osmé přebíhám do školy, kterou naštěstí nemám daleko, a jsem opravdu moc ráda, že nemusím dojíždět. Ráno si ve škole většinou ještě připravuji pomůcky nebo opravuji testíky. Před osmou hodinou již začíná pravý učitelský frmol a společně s ostatními učiteli se rozebíháme do tříd, na dozory, zase do tříd, na dozory, do tříd, následuje rychlý oběd a poté opět do tříd a hlídat žáky na chodbách. Tento kolotoč končí většinou kolem druhé hodiny odpolední a nastává čas příprav na další dny. Když se dostanu domů, většinou kolem třetí až čtvrté hodiny, užívám si čas sama pro sebe. Někdy sleduji filmy a seriály, jindy si odpočinu u úklidu nebo se hned po příchodu domů vrhám na opravování testů či chystání dalších pomůcek. Když se vrátí manžel z práce, vždy si vyprávíme, co kdo z nás dnes zažil a co se mu přihodilo. Jelikož se už začíná stmívat, začnu připravovat večeři, po které se díváme na film, jdeme se projít, nebo hrajeme deskové hry. Máme jich doma tolik, že se mi ani nevejdou do skříně. Večer, když už začínám pociťovat únavu, odeběrám se opět do koupelny a kolem desáté hodiny ležím v posteli a chystám se čerpat sílu na další den. *Sofík, Dand'a, Rozička*

Extra DOTAZNÍK

**pro pana učitele
Ivana Truhličku**

Kdybych mohl být kýmkoliv na světě, byl bych...

Rocková hvězda. :-)

S kým bych si nejraději popovídal?

Se svým již nežijícím tatínkem.

S kým bych nikdy nešel na večeři?

Na večeři bych šel s kýmkoli. A klidně i na oběd.

Co dělám, když se nikdo nedívá?

Věřím, že se stále někdo dívá.

Čím bych byl, kdybych nebyl učitelem?

Už jsem byl – novinářem.

Proč se věnuji kantořině?

Protože si stále myslím, že je to práce, která má smysl.

Moje nejoblíbenější činnost?

Četba.

Já ve třech slovech...

Beran, humor, hudba.

Co bych si pořídil, kdybych vyhrál v loterii?

V loterii nemůžu vyhrát, protože nesázím.

Kdybych měl stroj času, vypravil bych se..., protože...

Asi bych ho nevyužil a zůstal v současnosti, protože podle mě žijeme v nejlepší době v historii lidstva. I když to tak na první pohled nemusí vypadat.

Moje oblíbená písnička?

Mňága & Žďorp: Salam-banán.

Knížka?

Josef Škvorecký: Příběh inženýra lidských duší.

Divadelní hra?

Cokoliv z repertoáru Divadla Jára Cimrmana.

Nejslavnější osoba v mém telefonním seznamu?

Nikoho slavného v něm nemám.

Co mi nahání strach?

Když mi něco nahání strach, snažím se ho zahnat vzpomínkou na spisovatele Marka Twaina, který říkal: “V životě mě trápila spousta věcí, z nichž většina se nikdy nestala.”

Moje oblíbené jídlo?

Ryby – téměř na všechny způsoby.

Které město mám nejraději?

Mám dvě – Jičín, kde žiji, a Brandýs nad Orlicí, kde jsem se narodil.

Věřím v lásku na první pohled?

Spíš na druhý.

Můj nejkrásnější životní zážitek?

Narození našich dcer.

Nejkrásnější místo na Zemi je pro mě...?

Stále ho hledám...

Veru, Steli

Sedm pádů s...

... paní učitelkou

Dagmar Folprechtovou

1. Kdo Vás ovlivnil při výběru povolání?

Ovlivnili mě nejvíce rodiče.

2. Čeho se chcete při své práci vyvarovat?

Nechci, aby děti měly pocit, že jednomu se věnuji více a druhému méně.

3. Čemu se věnujete ve svém volném čase?

Věnuji se rodině, ráda čtu a chodím do přírody.

4. Koho obdivujete?

Obdivuji svoji maminku.

5. Jak Vás oslovovali v dětství?

Dášenska, Dáša, Dagmar.

6. O čem sníte?

Sním o pěkném životě.

7. S kým známým byste se chtěla potkat?

Ráda bych potkala přátele, které jsem dlouho neviděla.

Johanka

Devět zlatých pravidel

paní vychovatelky

Marty Olbrichové

- Láska k rodině, přátelům.
- Úcta k životu, k naší zemi.
- Řídím se intuicí a citem, nikdy mě nezklamou.
- Snažím se zbavit naivity a přílišné důvěry, umím se i ozvat.
- Ráda kdykoliv pomůžu.
- Příjemné a útulné prostředí kolem sebe.
- Mám ráda společnost lidí, zvířat i občasnou samotu.
- Rozhodně si na různé věci dělám svůj názor, nepapouškuji, co říká okolí.

PS: Pravidla jsou od toho, aby se porušovala.

Johanka

Zeptali jsme se za vás...

Co si pamatujete z hodin dějepisu? Máte stále v paměti jednoho z nejznámějších a nejvýznamějších českých panovníků? A víte, že v měsíci dubnu, přesně pátého, roku 1355 byl korunován císařem Svaté říše římské? To už si zaslouží pozornost, že? A když vám napovíme, že měl také titul římsko-německého krále, italského krále, burgundského krále, moravského markraběte, lucemburského hraběte a především krále českého, bude vám jasné, že se nemůže jednat o nikoho jiného, než o “Otce vlasti”, jak mu bylo přezdíváno – Karla IV.

Abychom si ho připomněli, zeptali jsme se svých spolužáků, co všechno o tomto významném panovníkovi vědí. A není toho málo. Určitě zapátráte ve své paměti a vzpomenete si i na další detaily z Karlova života. Možná jste navštívili některý z jeho hradů, nebo jste při návštěvě Prahy obdivovali jeho slavný most, po němž každoročně kráčí statisíce turistů až daleké Asie či Ameriky. IM

Kdo byl Karel IV.?

Byl to král. (Nela Jirků, 2. A)

V jakém roce se narodil?

V roce 1316.

(Anna Jinochová, 6. B)

Jak se jmenovali jeho rodiče?

Matka Eliška Přemyslovna a otec Jan Lucemburský.

(Johana Kosinová, 6.A)

Co víš o Karlu IV.?

Byl to český král, který vládl od osmi let.

(Daniela Matoušková, 7.A)

Znáš nějakou památku, kterou nechal vybudovat?

Karlův most. (Kristýnka Holubičková, 2. A)

Jaké bylo jeho původní jméno?

Jeho původní jméno bylo Václav. (Matyáš Mošovský, 6.B)

Odkud přijal Karel IV. jméno Karel?

Jméno přijal z Francie. (Viktorie Jindrová, 4. A)

V kolika letech se poprvé oženil?

Poprvé se oženil v 7 letech. (Karolína Barchánková, 6. A)

Jakého byl rodu?

Byl to Lucemburk. (Elena Ryšlavá, 4. A)

Čím se proslavil?

Karlova univerzita. (Nela Havelková, 4. A)

V kolika letech začal vládnout?

Začal vládnout ve svých osmi letech. (Pavel Bureš, 5. A)

Kolik měl manželek? Čtyři. (Petr Valuš, 5.A)

Jak se jmenovala jedna z jeho manželek?

Jedna se jmenovala Blanka. (Veronika Nováková, 6.B)

Kolik měl děti? Měl 11 dětí. (Tereza Adolfová, 6.A)

Na co umřel Karel IV?

Na rakovinu. (Stela Ryšlavá, 6. B)

Kdy umřel?

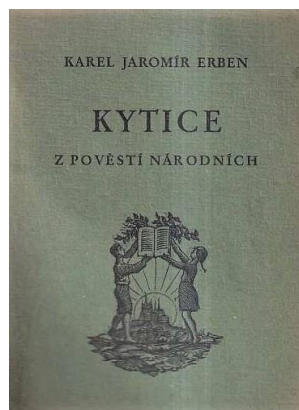
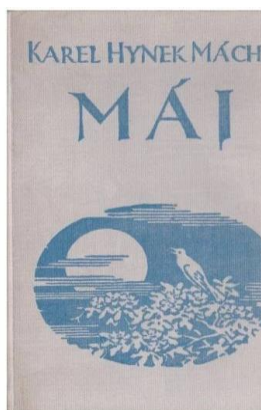
Zemřel roku 1378. (Emma Holubičková, 4.B)

Kde byl pohřben?

V katedrále sv. Víta. (Rozálie Tomsová, 7.A)

Sophia + Elinda

Jak si povídali naši obrozenci?

Během hodin literatury se žáci osmých tříd seznamují kromě jiného také s dějinami literatury, nemohou tedy minout jedno z nejvýznamnějších období rozvoje české literatury – národní obrození. A aby si vše lépe zapamatovali a upevnili učivo, vytvořili rozhovory, které mezi sebou tito “velikáni” české literatury mohli vést. Nebo také nemuseli. To už se dnes nedozvíme. Ale rozhodně nás tyto rozhovory pobaví. A možná nám vytanou na mysli i naše, někde hluboko zasuté, znalosti.

Josef Dobrovský a Karel Havlíček Borovský

JD: Dobrý den, jmenuji se Josef Dobrovský.

KHB: Dobrý den, já jsem Karel Havlíček Borovský

JD: Píši knihy v latinském a německém jazyce, protože moc nevěřím, že český jazyk může přežít.

KHB: Na to mám jiný názor, píšu česky. Čeština určitě přežije.

JD: Byl jsem v Itálii, na pobytu.

KHB: Já byl zase na pobytu v Rusku. Napsal jsem knihu Cesta na Rus.

JD: Já napsal Dějiny české řeči a literatury a mnoho dalších odborných knih.

KHB: Živil jsem se jako novinář, spisovatel a básník. A Vy?

JD: Já byl kněz, filolog a historik.

KHB: Měl jsem jedno dítě, ale zemřelo.

JD: Já děti neměl. Kdy jste se narodil?

KHB: Narodil jsem se 31. října 1821. A Vy?

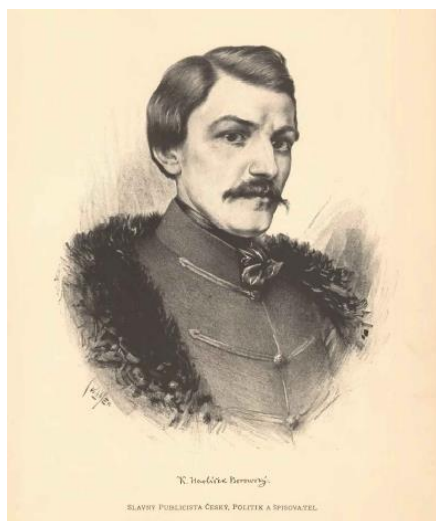
JD: Já 17. srpna 1753. Jsem starší. Česky jsem se naučil až na gymnáziu v Německém Brodu.

KHB: Ve svém volném čase chodím rád na vycházky a pikniky.

JD: Také mám rád vycházky a pikniky. Ve svém volnu ale samozřejmě nejraději píšu.

KHB: To já také. Měli bychom zajít na vycházku a piknik, možná i společně něco napsat.

JD: Souhlasím, zajdeme hned a budeme si dál povídat.

Karel Havlíček Borovský a Karel Jaromír Erben

KHB: Dobrý den.

KJE: Dobrý den.

KHB: Já jsem Karel Havlíček Borovský.

KJE: Těším mě. Já jsem Karel Jaromír Erben.

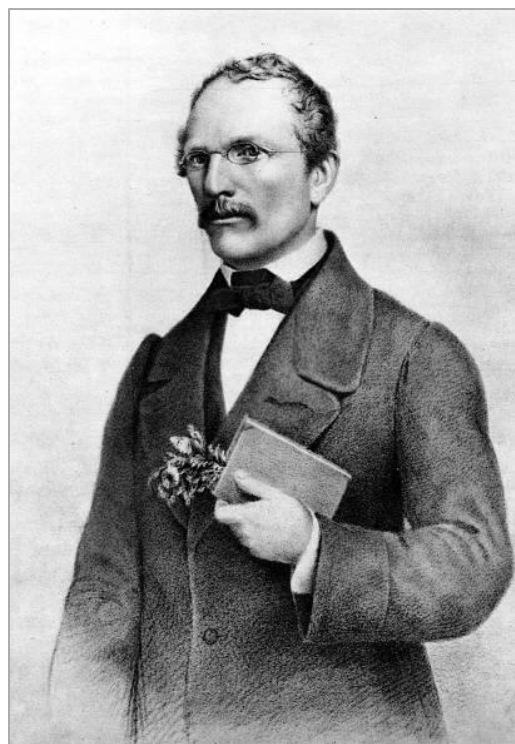
Podání rukou.

KHB: Potěšení je na mé straně, jsem rád, že se konečně setkáváme. Hodně jsem toho o Vás slyšel.

KJE: Já jsem o Vás slyšel také hodně. Jaké je Vaše nejznámější dílo?

KHB: Mé nejznámější dílo je asi Král Lávra o králi s oslíma ušima. Jaké je to Vaše?

KJE: Kytice z pověstí národních.

Božena Němcová a Josef Dobrovský

JD: Dobrý den. Jmenuji se Josef Dobrovský, pocházím z Maďarska, je mi 60 let a umím hebrejsky.

BN: Dobrý den, říkají mi Božena Němcová a jsem z Čech. Je mi 40 let a jsem spisovatelka. Představte si, že jsem napsala knihu Babička. V roce 1853 mi bohužel zemřel syn.

JD: To je mi opravdu moc líto. Víte, já jsem vystudoval gymnázium v Německém Brodě. Dokázal jsem, že jeden „rukopis“ uchovaný v Praze je padělek. Snažil jsem se zasloužit se o rozvoj českého jazyka.

BN: Vidíte, to já jsem přispívala do řady časopisů básněmi, povídkami cestopisnými črtami, pohádkami nebo hádankami.

JD: Nechci se příliš vychloubat, ale jsem zakladatelem slavistiky. Píšu ale latinsky a německy.

Magdalena Dobromila Rettigová a Karel Hynek Mácha

KHM: Dobrý den.

MDR: Dobrý den, prosím Vás, co že vy jste to vlastně napsal?

KHM: Knížku, která se jmenuje Cikáni.

MDR: O čem to je?

KHM: Je to o osudech hraběcího levobočka, kterého vychovali cikáni. Je to román.

MDR: To musí být zajímavé.

Václav Thám a Božena Němcová

VT: Dobrý den, Boženo, mé jméno je Václav.

BN: Dobrý den, Václave, moc ráda Vás poznávám. Jak se máte?

VT: Také Vás rád poznávám. Mám se velmi dobře, děkuji. A vy?

BN: Také se mám fajn.

VT: Promiňte, ale jaká jsou Vaše nejznámější díla?

BN: Myslím, že Babička. Co Vaše?

VT: Asi Básně v řeči vázané.

Poslyšte, v jakém roce jste se vlastně narodila?

BN: Není to zcela jisté, ale pravděpodobně v roce 1820. A vy?

VT: To já vím přesně. Já jsem se narodil v roce 1765. Jaký máte život?

BN: Možná trochu smutný a vy?

VT: Já celkem fajn. Děkuji.

KHM: A co jste napsala vy?

MDR: Napsala jsem kuchařku, aby se lidé naučili vařit.

KHM: Tak to je skvělé. Jak se máte?

MDR: Mám se dobře.

KHM: Ta Vaše kuchařka je užitečná.

MDR: Děkuji. To je milé.

František Palacký a Josef Jungmann

FP: Pepo, umřel jsem o 25 let dříve, tak si nevyskakuj.

JJ: Už jsme se zase potkali v Ďáblicích. Jsme jen 29 km od sebe.

FP: Na konci života jsem napsal Dějiny národa českého v Čechách a na Moravě. Co jsi napsal ty?

JJ: No, moje poslední dílo byly Zápisky Josefa Jungmanna.

FP: Zajdeme na svíčkovou a pivo?

JJ: Dobře, rád si dám. Ale kam? Jsme mrtví.

FP: Tak zajdeme na hřbitov?

JJ: Snad tam nikdo nepřijde.

FP: Jak se má tvoje manželka a děti?

JJ: Mají se dobře. Každý den chodíme na kávu a dort, i s dětmi.

FP: A co vy?

JJ: Máme se dobře, tak jako vy.

FP: Tak zase příště. Měj se dobře a užívej posmrtného života!

JJ: Ty taky!

S kým bys chtěl tvořit “báječnou dvojku”?

Anketkaa!

S Evou Burešovou. Chtěla bych s ní zpívat. (Barča Brzáková, 5.A)

S Eliškou Gáborovou, protože je moje nejlepší kamarádka a pomáhá mi. (Eliška Horáková, 5.A)

Messi, protože je dobrý ve fotbale a chtěl bych s ním být kamarád. (Tomáš Brezáni, 3.A)

S mým spolužákem Tondou Škorpou, protože se na něho můžu vždy spolehnout a se vším mi pomůže. (Jakub Kryštofek, 3.A)

Se Spidermanem, protože bych mohla skákat po stěnách. (Aneta Bartoňová, 3.A)

S mojí sestrou Kájou Švandovou, protože ji mám rád. (Vladimír Švanda, 3.A)

Adam Ondra, protože dobře leze a chtěl bych lézt s ním. (Dominik Píša, 5.B)

Chtěla bych být se sestrou, protože si spolu často hrajeme a blbneme. (Tereza Šťastná, 5.B)

Do dvojice by byl dobrý Jules Verne, chtěl bych se od něj naučit psát o cestování a vynálezech. (Antonín Škorpa, 3.A)

S mojí nejlepší kamarádkou Pájou, protože je jediná, které se můžu svěřit, říct jí, jak se cítím, je s ní zábava a můžu jí věřit. (Rozárie Jandová, 5.B)

S mým kamarádem Fílou, protože mě má rád. (Ondra Pastorek, 2.B)

S kamarádem Honzou, je dobrý kamarád a je s ním sranda. (David Anděl, 2.B)

Kačka

Co nás zajímá? Typografická pravidla

Typografie – pravidla pro správné psaní textu

Základní doporučení:

- Nejdříve napište celý dokument základním písmem, potom teprve formátujte (písmo, odstavec, stránku).
- Používejte raději jeden font písma např. Times New Roman.
- Dodržujte jednotný font a velikost pro různé typy nadpisů.
- Používejte maximálně dvě barvy v textu.
- V jednom odstavci nepoužívejte více druhů ani velikostí písma.
- Odstavce zarovnávejte vlevo (i nadpisy!), případně do bloku.
- Zarovnání na střed či vpravo se používá jen velmi zřídka.
- Nevkládejte do textu laciné efekty typu klipart, Word art apod.
- Nepoužívejte v textu podtržené písmo. Když něco chcete vyznačit, používejte raději jiný řez písma (tučné nebo kurzíva). Podtržené písmo se dá lehce zaměnit s hypertextovým odkazem.

Mates

KLÁVESY	POUŽITÍ	PŘÍKLAD
ENTER	Používá se pouze na konci odstavce, nikoli na konci řádku. Text delší, než je řádek, se automaticky posune do řádku následujícího.	Řekl mi, abych už šel. Tak tedy půjdu. A ani se neohlédnu. Po návratu domů bylo všechno jinak.
MEZERNÍK	...se používá jen pro psaní mezery mezi slovy, nepoužívá se k odsazování textu. Mezi slovy se píše vždy jedna mezera.	Musím <u>u</u> ž <u>j</u> ít.
TEČKA	Píší se hned za poslední písmeno slova ve větě. Před začátkem psaní další věty následuje mezera.	Řekl mi <u>.</u> abych už šel. Dobrá.
VYKŘIČNÍK		Jak se opovažuje! Neřekl mi to!
OTAZNÍK		Ale kam? To mi neřekl!
DVOJTEČKA	Pokud za dvojtečkou následuje výčet názvů věcí, osob atd.	Koupil jsem si <u>:</u> chleba, sůl a pepř.
ČÁRKA	Čárka se umísťuje těsně za poslední písmeno první části věty, následuje mezera a pokračuje další část věty.	Řekl mi <u>,</u> abych už šel.
ZÁVORKY	K závorkám se slova píší těsně, bez mezer.	Oblékl jsem se (byla mi totiž zima).

UVOZOVKY	K uvozovkám se slova píší těsně, bez mezer. Využití při citaci, přímé řeči, nespisovná slova v textu.	Řekla mi: „Už odejdi!“
LOMÍTKO	Neodděluje se mezerami.	20 km/h; školní rok 2022/2023
TŘI TEČKY	Nahrazují vynechaný text. Píší se hned v pokračování posledního slova bez mezery.	A tak to šlo stále dokola...
ZKRATKY	Za zkratkami, které se tvoří začátkem slova, se píše tečka.	Např. (Například)
	Jestliže se slovo krátí začátkem a koncem, tečka za zkratku nepatří.	Fa (Firma)

Škola planá talentů – Ondřej Kůna

Jakému sportu se věnuješ?

Věnuji se plavání, tenisu a florbalu.

Jak dlouho se těmto sportům věnuješ?

Plavání se věnuji od dvou až tří let.

Kolikrát do týdne máš trénink?

V jeden den v týdnu, v sobotu, mám všechno naráz.

Co během tréninku děláte? Trénujeme.

Čeho chceš ve sportu dosáhnout?

Chtěl bych se stát kapitánem ve florbale.

Co tě na sportu nejvíc baví?

Plavání, protože jsem jeden z nejlepších a cítím se pak líp.

Jakých úspěchů jsi už dosáhl?

Vyhrál jsem soutěž v plavání.

Kdyby ti dal někdo na vybranou, že můžeš s některým sportem končit a vybrat si jiný, jak bys to řešil?

Ukončil bych tenis a začal bych s biatlonem.

Víme, že hraješ na nějaký hudební nástroj. Jaký to je? Hraji na kytaru.

Jak dlouho se hraní věnuješ?

Asi tak od třetí třídy.

Jak moc tě kytara baví? Moc.

Bolí tě ze sportu nebo ze hry na kytaru někdy něco? Ano, bolí mě prsty, protože je mám otlačené od strun.

Kolik hodin týdně cvičíš?

Tři hodiny týdně.

Jaké skladby už umíš zahrát?

Umím hodně skladeb, ale zrovna si nevzpomenu.

Veru a Steli

(Ne)patří do školy

Pít. Patří nebo nepatří do školy?

Odpověď je jasná předem. Samozřejmě. Slyšíme to na každém kroku, že pít se má. Nejlépe dva až tři litry vody nebo jiných nealkoholických nápojů denně. Ale už všichni nevědí, které nápoje jsou zdravé a které nikoli. Přestože tělo potřebuje dostatek tekutin, ne každá mu skutečně vodu dodá. Sladké limonády, káva i alkohol naopak odvodňují. Během dne přichází organismus o vodu mnoha procesy, které se v těle odehrávají. Přes polovinu vody se z těla vyloučí plícemi a kůží, zbytek močí a stolicí. Proto je nezbytné tekutinu neustále doplňovat. A to ne až v momentě, kdy už máte pocit žízně – v té chvíli už jste dehydratováni.

Takže, co z toho plyne? Mějte s sebou ve škole celý den dostatek tekutin. Nejlepší je čistá voda, třeba s citronem nebo pomerančem, nebo neslazené čaje, ovocné nebo bylinkové. A pokud si budete připravovat do školy šťávu, tak jen hodně slabou. Sladkým limonádám se raději vyhněte. Sklenička limonády nebo coly může obsahovat až jedenáct kostek cukru. A to našemu zdraví opravdu neprospívá. Navíc budete ve škole unavení, nesoustředění a nadbytek cukru může vést k neposednosti, k vyrušování či k nekázní při hodinách.

Sedm důvodů, proč pít vodu:

1. Voda okysličuje krev
2. Voda hydratuje tělo
3. Voda čistí organismus
4. Voda ulehčuje trávení
5. Voda posiluje imunitu – budete mnohem zdravější
6. Vodou proti bolestem – zahání bolest hlavy a tlumí bolesti kloubů
7. Voda potlačuje hlad

Pijeme ve škole dostatečně?

A pijeme zdravě?

Emma Krosová, 3.A – Piju šťávu.

Nela Jirků, 2.A – Já piju čaj.

Barbora Tomsová, 2.A – Šťávu.

Viktorie Ručková, 6.A – Nosím si vodu.

Niky Velelá, 7.B – Voda je nejlepší.

Laura Soukupová, 5.B – Piju vodu.

Ondřej Pastorek, 2.B – Šťáva!

Kateřina Šolcová, 6.B – Voda.

Daniela Matoušková, 7.A – Piju čaj.

Kristýna Nováková, 7.B – Vypiju 1,5 litru tekutin denně.

Sofie Janů, 6.A – Ano, piju dostatečně.

Rozálie Tomsová, 7.A – Piju vodu, šťávu.

Sofík, Dand'a, Rozička za pomoci IM

????? Otazníky ?????

Svatý Valentýn

Svátek Svatého Valentýna k nám přišel z anglosaských a dalších zemí. Slaví se každoročně 14. února jako svátek lásky. Je to den, kdy si lidé dávají dárky, kytice, cukrovinky a pohlednice s tematikou srdce jako symbolem lásky. Valentýn se slaví od 14. století, když Geoffrey Chaucer a kruh jeho blízkých poprvé začali spojovat 14. únor s romantickou láskou. Valentýn se začal v České republice slavit po roce 1989.

Sofik, Dand'a, Rozička

Našich spolužáků jsme se zeptaly, jaký názor na tento svátek mají:

Nikola Veselá, 7.B: Líbí se mi to, že jsou ty páry šťastný, jako že si dávají dárky. (Nelíbí se mi, že Jariš má Zuzanu a jsem sama.)

Laura Soukupová, 5.B: Nic se mi na Svatém Valentýnu nelíbí.

Viktorie Ručková, 6.A: Na Svatém Valentýnu se mi líbí to, že dostávám růžičky.

Nela Oudrnická, 4.B: Je to romantický den.

Kdyby...

Kdybyste si sami mohli zvolit, jak, kde a s kým strávíte jarní prázdniny, jak byste se rozhodli? Jeli byste s kamarády na hory? Nebo byste letěli do Karibiku? Nebo byste se chtěli přesunout v čase do středověku, nebo ještě dál do minulosti a navštívili byste třeba starověkou Mezopotámii? Nebo byste se naopak vydali do budoucnosti? Možností je nespočet. Stačí si vybrat a... vše uskutečnit alespoň ve svých představách. Už máte vybráno? Vydejte se s námi tedy na cestu!

- **paní učitelka Zuzana Kissová:** U moře s mojí maminkou.
- **paní učitelka Pavlína Mejzlíková:** Na horách s rodinou.

- **paní učitelka Monika Švancaránová:** Na pustém ostrově s paní asistentkou.
- **Veronika Burešová, 7.B:** S tátou na horách v Rakousku.
- **paní asistentka Petra Pilařová:** V Karibiku.
- **Valentýna Pažoutová, 7.B:** Chtěla bych jet s bráchou do Paříže.
- **paní učitelka Miroslava Němečková:** Na horách se svými dětmi.
- **pan učitel Jiří Kužel:** Líbil by se mi pobyt u moře, v teple, s rodinou.
- **Marek Krajčovič, 7.A:** Nejlepší je to venku s Martinem.
- **Sofie Janů, 6.A:** Na louce s kamarádkami.
- **Jaroslav Plíšek, 9.B:** Nejlepší prázdniny by byly na Maledivách s mojí holkou.
- **Monika Grusová, 9.A:** Na louce s kamarádkami.
- **Ondřej Havel, 6.B:** U vody s kamarády.
- **Tereza Kvapilová, 1.B:** Na prázdninových dobrodružstvích s Marií Karáskovou.

Viki a Nikuška

Z pohledu malých dětí:

František Halas

*1901 Brno
+1949 Praha

psal poezii pro
děti a pro dospělé

překládal z:
polštiny
ruštiny
maďarštiny
bulharštiny
slovinštiny
srbochorvatštiny

Co všechno musí dělat jaro

František Halas

Vytáhnout travu z hlíny
a nazeleno natřít.
Načernit pěkně stíny
a všechno živé sbratřit.

Všem hadům svléci kůži,
načesat řádně louky,
spočítat lístky růží
a pruty leštit, brouky.

(Ze sbírky František Halas DĚTEM)

Eliška Šimková, 3.B – Je to o jaru a co všechno musí udělat. Musí dát ptáčkům do krmítka zrní a dát do krmelce seno.

Antonín Škorpa, 3.A – Myslím se, že je to o práci a o tom, co všechno musí jaro stihnout.

Aneta Bártová, 3.A – Je to o zvířatech a přírodě, která neškodí lidem.

Vítek Klíma, 3.A – Básnička byla zajímavá a hezká. A bylo to o jaru a podzimu.

Michaela Rafaelová 3.A – Mám z toho dobrý pocit a je to o jaru a o zvířatech.

Emička Šafránková, 3.B – Ta básnička je hrozně hezká a taky přivolává JARO.

Magdaléna Bulířová, 3.A – Přijde mi to hezké, kolik toho musí udělat jaro.

Lenka Vacková, 3.B – Představuju si, jak přijde jaro a rozkvetou kytky a stromy.

Anna Králová, 3.B – Básnička byla hezká a rýmovala se. A myslím si, že je o jaru.

Jaký názor mají na básničku děti ze třetích tříd? Líbí se jim? Dokáží pochopit její smysl?

Lucie Daňková, 3.B – Básnička se mi líbila. Je o jaru a o tom, co jaro dělá.

Eliška Klačková, 3.B – Básnička byla hodně hezká a byla o měkké trávě, medu, ranní rose, živočiších a kytkách.

Martin Kafka, 3.B – Básnička byla o jaru a byla zábavná.

Deniska Vančová, 3.B – Básnička byla o jaru. O tom, jak nachystat noty ptáčkům a rozmíchat v lese barvy.

Ondra Švec, 3.B – Básnička se mi nelíbila.

Jakub Kryštofek, 3.A – Básnička byla zajímavá a hezká a byla o jaru a přírodě.

Káťa

Ex libris - Ex libris - Ex libris

Junji Ito: Spirála

“Poslední dobou to tady nemůžu vystát.”

„Proč?”

„Copak ty to nevnímáš?”

„Udělal byste mi prosím jednu?

Misku, ze které se mi zatočí hlava.”

Spirála je jedna z mých nejvíce oblíbených mang. Je to horor, kde najednou začnou být lidé posedlí spirálou, budou ji např. modelovat do hrníčků, všude ji budou kreslit..., dokud se jich spirála úplně nezmocní a nezačne je ovládat. 648 stran.

Eliška

Čtenářský dotazník

... pro paní učitelku Radku Procházkovou

Nejoblíbenější kniha vašeho dětství? – Asi knížka Čmelák Aninka a pak Děti z Bullerbynu.

Jaký typ knih čtete nejraději? – Detektivky, ale takové ty lehčí detektivky.

Kterou knihu jste četla naposledy? – To jsem četla Osudné svědectví od Roberta Brindzy.

Co právě čtete? – Ted' jsem začala číst knihu Tsunami a napsala to Karin Babinská.

Od kterých autorů si nenecháte ujít žádnou knihu? – Právě od Roberta Brindzy, protože vždycky vydává jednou za rok knížku, většinou před Vánocemi, takže už čekám, kdy vyjde nová knížka.

U které knihy jste se smála nahlas? – U knížky která se jmenovala Poslední aristokratka a tam vím, že jsem se smála, když převáželi z Anglie letadlem popel v urnách. A pak jsem se ještě smála u knížky Deník moderního fotra.

U které knihy jste si poplakala, nebo vás velmi rozesmutnila? – Tak to si nepamatuju.

Tři “top knihy” vašeho života? – Asi nemám žádné top knížky.

Která kniha vám „z změnila” život? Čím? Nevzpomínám si, asi žádná. Nebo žádná taková, jaká by mi změnila život.

Se kterým žijícím autorem (i nežijícím) byste se ráda setkala a šla na večeři? Na co byste se ho chtěla zeptat? – Asi s Robertem Bryndzou a asi bych se ho zeptala, odkud čerpá náměty na své knížky.

Sophia + Elinda

Super hodina

CHEMIE V 9.B

Blížil se konec pololetí a uzavírání známek. Někteří naši spolužáci si chtěli opravit známku z chemie, a tak pan učitel Sedláček navrhl, že si uděláme hodinu plnou pokusů. Další hodinu si kamarádi přinesli připravené pokusy a začala všechna zábava. Vznikla z toho opravdu vtipná hodina, na kterou se nezapomíná. Viděli jsme jak chemické, tak fyzikální pokusy. Jako třeba výrobu lávové lampy, známý výbuch coca-coly s mentos, přeměnu červeného kečupu na průhledný. Nebo pokus naší kamarádky, při kterém použila voňavku a opatrně si zapálila prst. (Určitě to nezkoušejte doma, ani ve škole! 😊) Viděli jsme i působení tření, při kterém jsme si zelektrizovali vlasy. Moc jsme si to užili. Shodli jsme se na tom, že by bylo bezva provádět v hodinách více pokusů.

Kája a Kačka

Co na to spolužáci?

Filip Teichmann: Byla to fajn hodina, už nikdy nebudu pít olej, nedoporučuji.

Luci Vitmajerová: Bylo to lepší než normální hodina. Nemuseli jsme se nic učit, ani si dělat poznámky do sešitů. Byla sranda.

Kačka Sýkorová: Užila jsem si to, hodně jsme se nasmáli.

Petr Olbrich: Mělo by to být každou hodinu, byla to sranda.

Johča Pátková: Super hodina, bylo to zajímavé, ale hlavně vtipné.

Filip Zima: Nejlepší hodina, 10/10.

Přísloví, přísloví, copak nám napoví...

		Samá ruka, samá noha.	Kdo jsi bez viny, hod' kamenem.
Nela Oldrnická	4.B	Ano, znám a znamená to, že je někdo vysoký.	Jo, slyšela jsem to, ale nevím, co to znamená.
Dominika Nováková	4.B	Ano, že je někdo vysoký a hubený.	Ne, nevím, neznám.
Pavel Bureš	5.A	Jo, slyšel jsem to.	Neznám.
Tereza Lalahová	5.A	Neznám to.	Nevím.
Jan Kindl	6.B	Ano, slyšel jsem to.	Ne, nevím.
Nikola Veselá	7.B	Ne, to nevím.	Ano, znám a vím, co to znamená.
Sofie Janů	6.A	Neznám.	Neznám.

Co říkají česká přísloví malým dětem? Rozumí jim, nebo jsou pro ně španělskou vesnicí? A jak jsou na tom se znalostí přísloví jejich starší spolužáci? Toto jsou jejich odpovědi.

Eliška

Samá ruka, samá noha.

Přísloví samá ruka, samá noha znamená, že je někdo vysoký a štíhlý, možná až hubený, vytáhlý.

Kdo jsi bez viny, hod' kamenem.

Toto přísloví znamená, že nikdo není úplně nevinný, každý z nás má za sebou nějaký, alespoň malý prohřešek.

Velikonoce. Máte v tom jasno?

Celkem běžně jsme zvyklí na pestrobarevné názvy jednotlivých velikonočních dnů. Ale jen málokdo ví, podle čeho dostaly tyto dny název a s jakými tradicemi jsou spojené. Pokud vás toto téma zajímá, čtěte dál. A přejeme vám co nejbarevnější a nejveselejší Velikonoce!

Popeleční středa je první den postní doby. Následuje čtyřicetidenní půst. Připadá na 46. den před Velikonoční nedělí.

Květná neděle připomíná Ježíšův vjezd do Jeruzaléma a poslední den půstu, je to neděle před Velikonocemi.

Pašijový (svatý nebo lidově barevný) – týden po Květné neděli.

Modré pondělí – pro křesťany bývalo volným dnem, kdy se nemělo pracovat. Dětem a studentům začínaly vakace, tedy velikonoční prázdniny. Podle lidových představ se na Modré pondělí mělo doma začít s jarním úklidem. Kostely se zdobily stuhami a modrým sukrem (barva čistoty a nevinnosti). Modré pondělí by se mělo strávit v klidu a v mlčenlivosti. Na stůl se kdysi dávalo zelené osení jako oslava probouzející se přírody. Někde se jedly Boží milosti.

Šedivé úterý – uklízelo se a vymetaly se pavučiny.

Škaredá středa (Popeleční, Sazometná, Černá) – den, kdy Jidáš zradil Ježíše. V tento den se vymetaly komíny, aby se vyhnaly zlé síly. Podle lidové pověry se v tento den lidé neměli mračit, aby se nemračili všechny středy v dalším roce. Na Škaredou středu se v českých zemích pečou jidášci, což je pečivo, které připomíná smyčku, na níž se Jidáš oběsil. Jí se pomazané medem a tradičně až na Zelený čtvrtek.

Zelený čtvrtek připomíná poslední večeři Ježíše Krista s dvanácti učedníky. Přívlastek „zelený“ vznikl podle některých teorií v němčině zkomo-lením původního názvu Greindonnerstag (lkavý čtvrtek) na Gründonnerstag (zelený čtvrtek).

Velký pátek je křesťanský svátek připomínající ukřižování Ježíše Krista a jeho smrt na Kalvárii.

K tomuto dni se vážou i některé lidové pověry. V tento den se měly otevírat hory, které vydávaly poklady; v tento den se nemělo nic půjčovat, protože půjčená věc by mohla být očarována; nesmělo se hýbat se zemí (rýt, kopat, okopávat) ani prát prádlo, protože by bylo namáčeno do Kristovy krve. Velká moc se ovšem připisovala koupelím – ještě před svítáním lidé vycházeli k potůčkům, aby si zajistili pevné zdraví po celý rok.

Bílá sobota připomíná den, kdy Ježíš ležel v hrobě. Končí doba postní. Název byl odvozen od bílého roucha nebo také může také z lidových zvyků velkého úklidu a bílení.

Velikonoční neděle nebo Boží hod velikonoční je největší slavností křesťanského církevního roku, při níž se slaví Kristovo zmrtvýchvstání a vítězství nad smrtí (a vykoupení celého lidstva).

Velikonoční pondělí (Červené) – v českých zemích i na Slovensku je zvykem chodit na koledu s pomlázkou.

Sofík, Dand'a, Rozička, za pomoci IM

*****Velikonoční kvíz*****

1. Znáš alespoň jednu velikonoční koledu?
2. Vyjmenuj tři velikonoční tradice.
3. Víš, z kolika proutků se plete pomlázka?
4. Kdy se slaví Velikonoce? Podle čeho se vypočítává jejich datum?
5. Co se jí na Velikonoce?
6. Jaké zvíře je pro tento svátek typické?
7. Co by se mělo dát každému koledníkovi?
8. Do kolika hodin můžou koledníci přijít koledovat?
9. Čím se můžou barvit vajíčka?
10. Co je kraslice?
11. Co se stalo na Velký pátek?
12. Jak se nazývá Velikonoční neděle?
13. Jak se říká tomu, když děti chodí od čtvrtka po vsi a říkají básničku?
14. Kdy chodí koledníci porvé vybírat?
15. Jaké místo navštěvují během Velikonoc věřící?

Veru a Steli

Výsledky:

1. Hody hody doprovody...
2. Barvení vajíček, pletení pomlázky, pečení beránka a mazance.
3. Ze 6-12.
4. Velikonoční svátky připadají na neděli následující po prvním jarním úplňku. Pokud první jarní úplňek připadne na neděli, slaví se Velikonoce až další nedělí.
5. Mazanec, beránek, jidáše, vejce, hlavička – velikonoční nádivka, bylinky, kopřivy...
6. Beránek, kuřátko, zajíček.
7. Kraslice – obarvené vajíčko.
8. Do 12.
9. Umělými barvami, zelím, cibulovou natí, kurkumou...
10. Obarvené vajíčko, dříve muselo být červené, tedy krásné.
11. Připomíná ukřižování Ježíše Krista, neslaví se mše svatá a nesměji se konat pohřební obřady.
12. Hod Boží velikonoční.
13. Řehání.
14. Na bílou sobotu.
15. Kostel.

Co se ti v životě nesplnilo?

Každý z nás má nějaký sen. Někdy velký, jindy malý. A každý z nás už se v životě setkal s tím, že se mu jeho přání nesplnilo. Jaká přání to byla?

- *Sofie Janů, 6.A:* Nedostala jsem jednorožce.
- *Alena Drázká, 7.B:* Pro mě je nesplněným přáním dobrý vztah s rodiči.
- *Dominika Nováková, 6.A:* Že nechodím se svým vysněným klukem.
- *Samantha Majerová, 9.B:* Nesplnilo se mi to, že bych si mohla koupit oblečení za svoje peníze.
- *Petra Kindlová, 9.A:* Nemůžu přijít na nic, co by se mi nesplnilo, ale teď si nejvíc přeju, abych udělala příjimačky.

- *Nela Oudrnická, 4.B:* Mít toho pravého kluka.
- *Emma Vaničková, 4.B:* Mít nějakého kluka.
- *Jaroslav Plíšek, 9.A:* Že nejsem normální člověk.
- *Johana Kosinová, 6.A:* Nemám samé jedničky.
- *Ingrid Mendlíková, šéfredaktorka:* Opakovaně se mi neplní přání, aby všichni redaktori posílali své články včas, aby mohl Školák vyjít v předem určeném termínu.
- *Eva E. Dajčová, 9.A:* V pololetí jsem neměla na vysvědčení vyznamenání.

Viki a Nikuška

Školák letos slaví 15 let

Vlastně je to v letošním školním roce už šestnáct let, nepočítáme-li jakési zkušební nulté číslo, kdy začal náš časopis vycházet. A protože je to opravdu úctyhodné číslo, rozhodli jsme se trochu si zavzpomínat na dobu, kdy se jednotliví redaktoři teprve učili pracovat s počítačem, skenovat či kopírovat. První roky byly dobou učení se všemu novému, tápání, hledání a snad i nalézání. Ale přesto jsme otiskovali články a rozhovory, mnohdy velmi zajímavé, nabízeli jsme čtenářům různé slohové a literární práce, které měly nespornou kvalitu obsahovou, ovšem grafická forma byla tehdy opravdu tragická. A tak vám, našim věrným čtenářům, budeme letos přinášet takový malý vzpomínkový cyklus z dob minulých. Přejeme vám hezké čtení a příjemnou zábavu.

Jarní příroda má v sobě jakési kouzlo, které nikdy nevypřehá. Začíná pálit slunce, stromy dostávají novou barvu, fouká jarní vítr a lidé už si přestávají stěžovat na zimu. Z komínů se už tak často nekouří. Postupně se objevují sněženky, vyrážejí bledule, krokusy, pak i konvalinky. I tráva už září jasnou zelení.

Jaro, jaro, jaro! Už je tady! Jednou, když jsme s maminkou mluvily o jaru, měla máma ve tváři takový šťastný výraz a usmívala se. Když se podívám z okna, vidím krajinu, která je tak barevná! Vidím nád-herné stromy a květiny, pozoruji život v příro-dě. Na jaře si všichni lidé upravují zahrady, sejí a sázejí, aby je už brzy potěšily ty nejkrásnější ze všech květin. Jaro je prostě nádherné! *Barbora Ouředníčková, 6. tř.*

Začalo nám jaro! Ptáci zpívají, slunce svítí. Jak moc mám rád jaro! Holé stromy nabírají energii pro růst listů. Tráva se konečně pěkně zelená. Sice je ještě někde bláto a mokro, ale už vykukuje sluníčko. Užijeme si jara! Třeba takové hned tak nebude. *Martin Tomášů, 6. tř.*

Na jaro se moc těším, protože je lepší, když se všechno zelená a není jen pusté bílo. Stromy mají konečně čerstvé listy a nejsou to jen holé větve. Ledy už konečně roztály a na rybník se vracejí kachny. Všechno je takové hezčí. V sadech to voní svěží vůní květů. Včelí úly se probouzejí k životu a pilné včely začínají sbírat pyl z pestrobarevných květin. *Jakub Bechyně, 6. tř.*

Ročník třetí, č.2, 2010

Klíček z lásky / Gabriela Víchová

„Postřeh!“ zařval Martin a hodil mými klíči přes třídu Lukášovi. Skočila jsem po nich, avšak Lukáš je bez problému chytil a začal se usklíbat nad mou nemotorností. „Vraťte mi ty klíče!“ křikla jsem zoufale a rozeběhla se k Lukymu. Ten byl však rychlejší a přehodil ho zase Martinovi, který neváhal a utíkal ze třídy ke klučičímu záchodu. Snažila jsem se ho dohnat, ale Luky mi zabránil odejít ze třídy. Martin se zanedlouho vrátil, klíče však neměl. S Lukym si plácli a povzbudivě na mě promluvili: „Kdo hledá, najde!“ Naráz se rozchechtali a k nim se přidala celá třída. Bylo mi trapně, tak jsem se radši vydala své klíče hledat. Tušila jsem, že budou na „klučičáku“, a proto jsem se rozhlížela, jestli mě někdo neuvidí, jak tam lezu. Nikdo nikde, tak jsem sebrala odvahu a rázně jsem otevřela dveře. Nic. Vlezla jsem dovnitř

a tiše procházela okolo pisoárů, když jsem v jednom z nich objevila své klíče. „To je odpor-
né,“ pomyslela jsem si a znechuceně jsem je
vylovila. Držela jsem je co nejdál od svého těla
a běžela jsem je na dívčí toalety omýt. Opláchla
jsem je a pořádně vysušila. Můj zrak padl na
půlku klíče, který mi darovala maminka, abych
věděla, že ať jsem kdekoliv, má mě ráda z celé-
ho srdce. Ona má tu druhou půlku. Vrátila jsem
se do pochechtávající se třídy a pečlivě je ulo-
žila do kapsy svých kalhot. Tentokrát už si na ně
dám pozor.

Ročník sedmý, č. 3, 2014

Šatny

Zeptala jsem se několika lidí, co jim nejvíce vadí
na šatnách v naší škole. A nejčastější odpověď
byla „málo místa“. Přece jen tři krát tři metry pro
dvacet lidí je málo! Potom je tu ještě ta věčná
bolest – věšáčky. Nedávno se konečně přidělaly
nové, ale zase je jich většina rozlámaná. Nastává
tlačence a jen někteří z ní vyjdou jako vítězové!
To, že dostaneme k obědu banány, neznamena-
vá, že je musí mít někteří žáci v botách! A plivání do
osobních věcí ostatních žáků je další věc, která
se nám nelíbí. A to nemluvím o krádežích.
Nevím, co to má znamenat, ale proč někteří
kradou ostatním žákům věci? K čemu jim to je?
To si tím někteří chtějí něco dokazovat? Asi.
Především to, že jsou čuňátka. Stejně si,
například ukradené pantofle, ve škole neobují,
protože je jasné, že ten dotyčný, kterému byly
pantofle ukradeny, si je pozná. Je to ak
nepochopitelné! Co je tak vtipného na tom, že
někomu schováte bundu, nebo si z ní uděláte míč
na házení? A vzkaz pro ty, co si kupují žvýkačky,
bonbony, sušenky nebo brambůrky. Pokud vím,
hned u dveří je odpadkový koš. Tak proč jsou
všude poházené různé papírky? To jste zvyklí z
domova? Víam, že nemáme zrovna nejhezčí
šatny, ale mohlo by to být ještě horší. Tak si
prosím vás važte těch, co máme. Jsou to prostory,
které slouží nám všem.

GAZA

Ročník třetí, č.2, 2010

Odvaha a statečnost / Markéta Zemanová

Poprosila jsem tátu, aby mi vyprávěl něco z období totality. Rozhodl se mi vyprávět o životě jeho
dědečka, tedy mého pradědečka. Vzpomínky budu vyprávět z pohledu mé babičky. Vše se odehrává v
Podkrkonoší ve městě Libštát, kde babička s rodiči žila.

V začátcích mého vyprávění jí mohlo být asi deset let. Právě zuřila 2. světová válka. Bydleli v bytě,
kde v první místnosti měli malé papírnictví. Za ním potom kuchyňku a obývací pokoj. Papírnictví jim
muselo k obživě stačit. V domě, jen přes chodbu naproti nim, bydleli a pracovali četníci a německá
policie. Babiččini rodiče (můj pradědeček a moje prababička) se aktivně účastnili odboje proti
Němcům. Pomáhali partyzánům z hor. Skladovali pro ně jak potraviny, tak munici. Jednou v tom jejich
malém bytě dokonce schovávali několik sovětských uprchlíků, aby jim pomohli dostat se k
partyzánům. K tomu se váže další krátká vzpomínka. Dalo by se říct, že skoro úsměvná. V kredenci v
kuchyňce ležely vzadu úhledně vyrovnané balíčky čehosi. Babička, stále ještě malá holka, se svého
táty zeptala, co to v těch balíčcích má. Odpověděl jí, že tam má jen nějaký cukr. Babička to dál

nerozebírala. O pár dní později vyletěl do vzduchu celý vlak i s kolejemi. Praděda si tehdy spokojeně mumlal pod vousy, co všechno takový obyčejný cukříček dokáže.

Po válce, když přišli komunisté, bylo babiččiny rodičům jasné, že jim velmi brzo celé papírnictví vezmou. A tak co nejrychleji všechno zboží věnovali nějaké základní škole, aby se nedostalo do rukou. Stavěli se veřejně proti nim, až nakonec babiččina otce zavřeli do komunistického vězení. Když ho propustili, poslali ho i s manželkou, stejně jako další antikomunisty, pracovat do cihelny. Až do důchodu museli, jak se říká, „na stará kolena“ házet uhlí. První, co mě při poslouchání tohoto příběhu napadlo, bylo, že mí praprarodiče museli být velmi odvážní. Překvapilo mě, jak zvládli skrývat svou pomoc partyzánům. Hlavní bylo, že na ně nepřišli, i když bydleli přímo naproti policii. Nikdo kromě pamětníků si nedovede tu dobu představit. I proto lidi, jako byli právě babiččini rodiče, obdivuji. Bojovali za to, co je správné a dobré, a to je skutečně krásné. Nebáli se říct svůj názor, i když v té době se za odpor posílalo do vězení. Jsem ráda, že mi táta vyprávěl, co se tehdy dělo a jací vlastně babiččini rodiče byli. Díky takovým vzpomínkám si alespoň trochu můžeme představit, co dřív lidé zažívali každý den.

Ročník dvanáctý, č. 3, 2019

Diskotéka / Klára Podzimková

Z lyžařského výcviku mám mnoho zážitků, ale jen jeden je nejlepší. Ve čtvrtek večer jsme měli diskotéku. Nejdříve tam nikdo nechtěl jít, ale pak, když začali hrát Vojtovy písničky, všichni jsme se tam nahrnuli. Holky a já jsme sledovaly tančící páry a najednou si říkáme: „Kde je Viktorka?“ Hledaly jsme v kuchyňce, nebyla tam. Hledaly jsme venku, nebyla tam. Hledaly jsme všude, ale nikde nebyla. Když jsme se po marném pátrání vrátily do pokoje, zakopla jsem o něčí bačkory. No jo, byly Viktorčiny! Hádejte, kde se schovávala! Ve skříni! Byla našťavaná a našpuřená. Ptaly jsme se jí, proč je našťavaná a ona nám odpověděla, že nechce tancovat ploužáky. Přemýšlely jsme, jak ji dostat ven. Zkusily jsme všechno, ale nic neza-bralo. Když jsme to vzdaly, vrátily jsme se s Kátou na diskotéku. Za chvíli přišla sms-ka: „Přijďte pro mě, musíte mě odtáhnout.“ Nakonec se k nám Viky přece jenom přidala. Jenže když jsme se šly všechny napít, zůstaly jsme sedět v pokoji na zadku a ani jedné se už nechtělo nazpět. Pak jsem šla do sálu sama. Byla tam Kája a Míša, se kterými jsem tancovala ploužák ve třech. Byla to legrace. Ptáte se, co holky? Ty dostala z pokoje jenom Bára, která jim řekla, že tancuju s Marti-nem. To byste koukali, jak rychle se zvedly! Zkrátka, byl to hezký a zábavný večer.

Ročník čtvrtý, č. 3, 2011

Závod

Z lyžařského kurzu určitě budu vzpomínat na běžecký závod. Jelikož na mě nezbyly běžky, domluvila jsem se s Aničkou Urbanovou, že mi půjčí svoje. Mám jet už za chvíli, ale Anička nikde. Začínám být nervózní. Konečně vidím Aničku, jak vybíhá z lesa. Cestou do cíle stihne ještě předběhnout soupeřku. Je celá zadýchaná a půjčuje mi běžky. Jsem ještě nervóznější než na začátku. Ale vybíhám. Cesta je krátká, ale někomu připadá nekonečná. Jsem ráda, že nejsem kluk, protože bych musela běžet dvě kolečka. Začínám být trochu unavená. Později jsem uviděla na zemi hůlku. Nevěděla jsem, co se její majitelce stalo. Hůlku jsem vzala. U cíle mě začala dohánět Andula Homérová. Sice se se třemi hůlkami běželo hůře, než se dvěma, ale dokázala jsem jí ujet. V cíli jsem vrátila hůlku její majitelce. Byla jsem unavená a chtěla jsem jít do pensionu, ale zůstala jsem a pozorovala dojíždějící. Potom jsem se šla ohrát do pokoje. Těšila jsem se na večer, až budou vyhlášovat výsledky, i když jsem věděla, že nic nevyhraji. Nebyla jsem poslední a to mě těšilo. Závod jsem si užila a neznám nikoho jiného, kdo by na běžkách běžel se třemi hůlkami.

Katka

Ročník čtvrtý, č.3, 2011

Mé oblíbené místo? To je rozhodně náš les. Miluji poklidné procházky jeho rozkvetlými loukami kolem jezírka se zrcadlově modrou vodou a blatouchy žlutějšími než samotné slunce. Ráda ležím v trávě a poslouchám zpěv ptáků a vnímám vůni jara. Vzhlížím k nebesům, hledím na nadýchané bílé obláčky, které jsou jako z vaty. Tam na louce se mi rodí ty nejkrásnější myšlenky. Ráda se brouzdám v průzračně čistém potůčku a modeluji jílové figurky. Přitom vzhlížím k hrdě tyčícím se stromům s mohutnými kmeny, Přejedu rukou po kmenu, který je drsný, hrubý, cestu si po něm razí malí lesní mravenci s nákladem na zádech. K večeru se chodím na kopec loučit se sluncem. Květy se už zachumlaly do poupat a spí ve voňavých květních peřinkách. Slunce zapadlo. Louka je orosená slzami, lesknou se jako diamanty. Ach to je krása! Nejraději bych tam zůstala navždy!

Eliška Žáčková, 7. B

Tam, kde stromy šumí, kapři poskakují a voda teče, tam je rybník. Voda je jako zrcadlo, ledňáčci si zpívají, kameny se rozžhavují od paprsků slunce. Když projdete kolem, žáby skáčou do vody. Šišky padají z větví stromů do čerstvě posekané trávy, která usychá ve slunečních paprscích a nádherně voní. Cesta, trochu zarostlá, vede okolo rybníka. Je lemovaná stromy, křovisky a kapradinami. V rybníce se to hemží malými kapříky, kteří se vyhřívají na slunci a jehož paprsky praží do vody, ve které plave malý potěr odubující řasy, které se zelenají na okraji rybníka.

David Egrt, 7. B

Slunce se nádherně odráželo od hladiny malého potůčku. Vítr svištěl mezi větvemi staré vrby. Tráva se ve větru vlnila tak, že vypadala jako moře. Ráda si do ní sedám a pozoruju obláčky na obloze. Ve větru skákají jako beránci přes ohradu. Ráda poslouchám zpěv ptáků. Zpívají vesele na větví urostlého jasanu. Vnímám při tom vítr, který zlehka fouká, společně se zvuky pomalu tekoucího potůčka. To vše mě uklidňuje a přivádí na jiné myšlenky. Zpěv ptáků a bublání potůčku se prolínají v jakousi symfonii. Když odcházím, veselých kytiček ubývá a stromy jakoby zesmutněly.

Alexandra Havrylyuk, 7. B

Kde se mi nejvíc líbí? Tam u nás, kde protéká malá blýskavá říčka. Tam, kde stromy šumí, kde pronikavé hlásky ptáčků piští a kde malí zelení obyvatelé kuňkají. Líně se odtud tolik líbezných vůní, které nejdou napodobit. Jak opuštěné je to místo! Kousek nedotčené přírody. Malé rostlinky se krčí pod stromy, stromy tak velikými jako hory. Tráva tam je jemná jako koberec. Ó, jak já mám rád si do ní lehnout. Jsou tu mraky rostlinek od drobných teček ztrácejících se v trávě až po veliké. A jak voní! A tančí ve větru! A hrají všelijakými barvami. Velmi se mi tam líbí! Nejvíce na světě! Někdy je mi i líto, že takovýchto míst není na světě víc.

Michal Žapka, 7. B

Ročník osmý, č.3, 2015

Převážně nevážně...

Vždyť
jo!

Máte to křivě,
pánové!

Co to
je?

Doufám, že dostanu
aspoň zaplacenou.
Za tu nudu...

Dělej, že něco
děláme.

Neboj, brzy
půjdeme domů.

Hurá! Konečně
jsem vyšší!

Vidím město
veliké...

Co mám dělat?
Aha, usmívat
se. 😊

Jsem tu jak
Rusalka ...

Jsem ninja!

Holky, letos
bude sranda!

To bude
Bousov, paní
učitelko...

To je samá
princeznovská
sukýnka nebo
kytičky, ale
jenom já mám
klobouk!

Kája, Kačka

Áď'a
(Čerpáno z knihy Vtipy pro děti 5)

Hádky

1. Co to je? V noci se na tom spí, přes den se na tom sedí a večer se tím čistí zuby?

Odpovědi:

Postel, židle a kartáček. (Laura Bendlová 6. B)

Ruka. (Eliška Sýkorová 6. B)

2. Kolik má noha židlí?

Odpovědi:

Žádnou. (Adam Hercík 6. B)

Čtyři. (Nela Jirků 2. A)

3. Co to je? Čert to má vzadu, táta vpředu a mamka to nemá?

Odpovědi:

Písmeno T. (Veronika Nováková 6. B)

Nevím. (Johanka Urbanová 6. B)

4. Proč se hází hodiny do vzduchu?

Odpovědi:

Aby letěl čas. (Samuel Kristián Kaniak 6. B)

Nevím. (Kryštof Šourek 6. B)

5. Pokud hodíme červený kámen do modrého moře, jaký bude?

Odpovědi:

Bude fialový. (Johana Kosinová 6. A)

Bude červený. (Martin Piroutek 6. B)

6. Co vypadá jako půlka jablka?

Odpovědi:

Mozeček. (Viktorie Ručová 6. A)

Apple logo. (Eliška Sýkorová 6. B)

7. Co jste nikdy neměli ke snídani?

Odpovědi:

Kokosový dezert (Šarlota Bizoňová 5. B)

Oběd (Matyáš Mošovský 6. B)

8. Během které bitvy zemřel Napoleon?

Odpovědi:

Během té poslední (Josef Kodrik 6. B)

U Waterloo. (Jakub Olbrich 6. B)

9. Jak musíme hodit vejce na betonový základ, abychom ho nerozbili?

Odpovědi:

Na beton dáme polštář a vajíčko hodíme na polštář. (Patrik Kuntoš 6. B)

Nedělat to. (Josef Kodrik 6. B)

10. Proč se trpaslík cestou do školy směje?

Odpovědi:

Protože plánuje něco na učitele. (Ema Miriam Bartková 6. A)

Protože neexistuje. (Johana Kosinová 6. A)

Sophia + Elinda

Výsledky:

1 = postel, židle, kartáček
2 = noha nemá židle
3 = písmeno T
4 = abychom viděli, jak ten čas letí
5 = kámen bude mokry
6 = druhá půlka jablka
7 = oběd a večer
8 = během té poslední (ale ve skutečnosti
zemřel na ostrově sv. Heleny až později.)
9 = jakkoliv, vejce nikoliv poškodí betonový
základ
10 = protože ho šimrů tráva

Zkus rozluštit šifry:

1. Ze zadaných indicií urči heslo:

PES
POŠTA
ŠKOLA

2. Jaká událost byla cílem Stelliny cesty?

Stella vezla autem tři basy alkoholu.

3. Které slovo je zde zakódováno?

8 x 1	OXX
3 + 4	OXXX
3 x 2	XOXX
1000 x 1000	XXOXXX

4. Rozkličujte šifru:

DĚČÍN = 25148
LEDNICE = 7528415
DAČICE = 201415
1480 = ???

Výsledky:

1. ZNAMKA – 2. SVATBA (Stella vezla autem tři basy
alkoholu.) – 3. OSEL (OSM, SEDM, ŠEST, MILION) – 4.
1480 = ČINA

Jazyková poradna

*“Hele, kámo, až půjdeme hodovat,
to bude pěkná taškařice. Jako
loni!”*

*“No, snad dostaneme i nějakou tu
pětku.”*

*“Doufejme! Škoda, že jsou ty
Velikonoce jednou za uherský
rok.”*

“Hody, hody doprovody” má ve skutečnosti znít **“Hody, hody do Provody”**. Jde o spojení předložky s podstatným jménem **provoda**, což je *staré označení pro první neděli po Velikonocích*.

Taškařice je žertovný kousek. Původně ale byla taškařice doslova *zlodějna*. Jako taškář se označoval nejen výrobce tašek, ale i zloděj tašek.

Pětka (5 zlatek = 10 korun). Deseťtikoruně se říká pětka od dob rakousko-uherské peněžní reformy v roce 1892. Místo zlatek se začalo platit korunami, a to směnným kurzem 1 zlatka = 2 koruny. *Za pět zlatek (za pětku) tedy člověk dostal deset korun.*

Uherský rok (*dlouhá nebo neurčitá doba*) – pochází z dob tureckých válek (1526-1791). Uherští vojáci původně rukovali na dobu určitou. Ta se ale neustále prodlužovala, až se z ní stala doba neurčitě dlouhá.

***Milí čtenáři Školáka, přejeme vám krásné
jarní dny plné pohody a sluníčka!***

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), Adam Havelka (Ád'a), Sofie Janů (Sofík), Viktorie Ručková (Viki), František Vlk – 6.A, Eliška Dubská (Elinda), Sofie Jirků (Sophia), Veronika Nováková (Veru), Stela Ryšlavá (Steli) – 6.B, Daniela Matoušková (Dand'a), Rozálie Tomsová (Rozička) – 7.A, Anna Krouská (Anik), Nikola Veselá (Nikuška) – 7.B, Matěj Havelka (Mates) – 8.A, Eliška Kobrlová (Eliška) – 9.A, Kateřina Pánková (Kačka), Johana Pátková (Johanka), Kateřina Sýkorová (Káťa), Karolína Švandová (Kája) – 9.B, *Fotografie:* IM a Eliška Šourková, vlastní archiv BR, *obrázky:* žáci ZŠ, *kresba prezidenta Petra Pavla:* Kateřina Pánková

Cena 20,- Kč